

24 ΙΟΥΝΙΟΥ

† Γενέθλιον τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου. Παναγιώτου νεομάρτυρος τοῦ Καισαρέως (†1765).

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ ΕΝΑΡΞΙΣ – ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

Ο ιερεύς· Εύλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο ἀναγνώστης· Ἄμήν.

Καὶ λέγει τὸ τρισάγιον.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἴσχυρός, ἄγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. Ἐκ γ.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γεννηταῖ, καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Παναγία Τριάς, * ἐλέησον ἡμᾶς· * Κύριε, * οὐαὶ στητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν· * Δέσποτα, * συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν· * Ἀγιε, * ἐπίσκεψαι καὶ ἵασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν * ἔνεκεν τοῦ δόνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γεννηταῖ, καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, * ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· * ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· * γενηθήτω τὸ θέλημά σου, * ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· * τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον * δὸς ἡμῖν σήμερον· * καὶ ἀφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, * ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· * καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, * ἀλλὰ δῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ο ιερεύς· Ότι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γεννηταοῦ καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο ἀναγνώστης· Ἄμήν.

Καὶ τὰ τροπάρια ταῦτα.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου * καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, * νίκας τοῖς βασιλεῦσι * κατὰ βαρβάρων δωρούμενος * καὶ τὸ σὸν φυλάττων * διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα.

Ο ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, * τῇ ἐπωνύμῳ σου καὶνῇ πολιτείᾳ * τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, * Χριστὲ ὁ Θεός· * εὑφρανον ἐν τῇ δυνάμει σου * τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, * νίκας χορηγῶν αὐτοῖς * κατὰ τῶν πολεμίων· * τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σήν, * δπλον εἰρήνης, ἀγήτητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Προστασία φοβερὰ καὶ ὀκαταίσχυντε, * μὴ παρίδης, ἀγαθή, τὰς ἴκεσίας ἡμῶν, * πανύμνητε Θεοτόκε· * στήριξον ὁρθοδόξων πολιτείαν· * σῶζε οὓς ἐκέλευσας βασιλεύειν * καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην· * διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, * μόνη εὐλογημένη.

Οἱερεύς· Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἐλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουουσον καὶ ἐλέησον.

Οἱ ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον γ'.

Οἱερεύς· Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὔσεβῶν καὶ ὁρθοδόξων χριστιανῶν.

Οἱ ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον γ'.

Οἱερεύς· Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (**δεῖνος**).

Οἱ ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον γ'.

Οἱερεύς· Ὄτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γεννᾷ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Οἱ ἀναγνώστης· Ἀμήν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, πάτερ.

Καὶ εὐθὺς ἐκφωνεῖ ὁ ιερεύς·

Δόξα τῇ ἀγίᾳ καὶ ὁμοουσίᾳ καὶ ζωοποιᾳ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Οἱ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ο ΕΞΑΨΑΛΜΟΣ - ΑΙ ΕΥΧΑΙ

Καὶ ἀναγινώσκει ὁ προεστὼς (ἢ ὁ ἀναγνώστης) τὸν Ἐξάψαλμον.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκίᾳ.
(τρίς)

Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἶνεσίν σου. (δίς)

Ψαλμὸς γ' (3).

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; Πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ· δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλήν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκένραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἀγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ δὲ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήφεται μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ, τῶν κύκλῳ συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου.

Ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως,

όδόντας ἀμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Καί πάλιν.

Ἐγὼ ἔκοιμηθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεται μου.

Ψαλμὸς λζ' (37).

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ ὁργῇ σου παιδεύσῃς με.

“Οτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας ἐπ’ ἐμὲ τὴν χεῖρά σου.

Οὐκ ἔστιν ἵασις ἐν τῇ σαρκὶ μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὁργῆς σου· οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς δστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἀμαρτιῶν μου.

“Οτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλήν μου, ὥσει φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ’ ἐμέ.

Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.

“Εταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἔως τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.

“Οτι αἱ φόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων καὶ οὐκ ἔστιν ἵασις ἐν τῇ σαρκὶ μου.

“Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἔως σφόδρα· ὡρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.

Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.

“Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἴσχυς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ’ ἐμοῦ.

Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἔξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.

Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου, καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητας, καὶ δολιότητας ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

“Ἐγὼ δὲ ὥσει κωφὸς οὐκ ἤκουον, καὶ ὥσει ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.

Καὶ ἐγενόμην ὥσει ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων, καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς.

“Οτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα, σὺ εἰσακούσῃ, Κύριε, ὁ Θεός μου.

“Οτι εἶπον· Μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἔχθροί μου, καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ’ ἐμὲ ἐμεγαλορέμόνησαν.

“Οτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδών μου ἐνώπιόν μού ἔστι διαπαντός.

“Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς

άμαρτίας μου.

Οι δὲ ἔχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἵ μισοῦντές με ἀδίκως.

Οι ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλόν με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.

Μὴ ἐγκαταλίπης με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε, τῆς σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν.

Μὴ ἐγκαταλίπης με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

Ψαλμὸς ξβ' (62).

Ο Θεός, ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὁρθοίζω.

Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχή μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σάρξ μου ἐν γῇ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.

Οὕτως ἐν τῷ ἀγίῳ ὥφθην σοι, τοῦ ἵδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.

Ὄτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ χεῖλη μου ἐπαινέσουσί σε.

Οὕτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου, καὶ ἐν τῷ ὄνόματί σου ἀρῶ τὰς χεῖράς μου.

Ως ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθείη ἡ ψυχή μου, καὶ χείλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.

Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὅρθοις ἐμελέτων εἰς σέ.

Ὄτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δέ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου.

Αὔτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου· εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς· παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ρομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.

Ο δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὄμινύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

Καὶ πάλιν.

Ἐν τοῖς ὅρθοις ἐμελέτων εἰς σέ, ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου ὀπίσω σου· ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου.

Καὶ τὰ ἔξης ἄνευ μετανοιῶν·

Δόξα Πατρὶ καὶ Γεῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα· δόξα σοι ὁ Θεός (τρίς).

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γάϊ καὶ ὁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Ψαλμὸς πζ' (87).

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχή μου, καὶ ἡ ζωή μου τῷ Ἀδῃ ἥγγισε.

Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον, ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος, ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος.

Ωσεὶ τραυματίαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὅν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι, καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου ἀπώσθησαν.

Ἐθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.

Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός σου, καὶ πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ.

Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ, ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς.

Παρεδόθην καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλμοί μου ἤσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.

Ἐκέραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χειράς μου.

Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἵατροὶ ἀναστήσουσι, καὶ ἐξομολογήσονται σοι;

Μὴ διηγήσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;

Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῇ ἐπιλελησμένῃ;

Κἀγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέραξα, καὶ τὸ πρωΐ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.

Ἴνα τί, Κύριε, ἀπωθῇ τὴν ψυχήν μου; ἀποστρέψεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

Πτωχός εἰμι ἐγώ, καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου· ὑψωθεὶς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.

Ἐπ' ἐμὲ διῆλθον αἱ ὀργαί σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραξάν με.

Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὅδωρ, ὅλην τὴν ἡμέραν περιέσχον με ἄμα.

Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον, καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

Καὶ πάλιν.

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὗς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ψαλμὸς ρβ' (102).

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τὸν εὐἱλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἵώμενον πάσας τὰς νόσους σου.

Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου.

Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρῖμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

Ἐγνώρισε τὰς δόδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῇ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ.

Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

Ὅτι κατὰ τὸ ὄψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς, ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Καθὼς οἰκτείρει πατὴρ υἱούς, ὥκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν· ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

Ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ οὕτως ἔξανθήσει.

Ὅτι πνεῦμα διηλθεν ἐν αὐτῷ καὶ οὐχ ὑπάρξει, καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἔως τοῦ αἰῶνος, ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντες οἱ Ἀγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἴσχυι, ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ

αύτοῦ οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Ψαλμὸς ρυμβ' (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώπιοι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου·

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἔχθρὸς τὴν ψυχήν μου· ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωήν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς, ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἥκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χειράς μου· ἡ ψυχή μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὅμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωΐ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἥλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ᾧ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἥρα τὴν ψυχήν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἔχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἔνεκεν τοῦ ὄντος σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχήν μου· καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἔχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἐγώ δοῦλός σού εἰμι.

Καὶ πάλιν.

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. (δίς)

Εἴτα·

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ.

Καὶ τὰ ἔξῆς μετὰ μετανοιῶν γ',

ἥτοι κεφαλοκλισιῶν καὶ σταυρῶν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γάϊῳ καὶ ὁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Ἄλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα· δόξα σοι, ὁ Θεός. (ἐκ γ')

Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου.

ΤΑ EIPHNIKA

Ο διάκονος· Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν κτλ.

Οι δὲ χοροὶ εἰς ἑκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον μέχρι καὶ τῆς Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...

Ο διάκονος· Τῆς Παναγίας, ἀχρόντου...

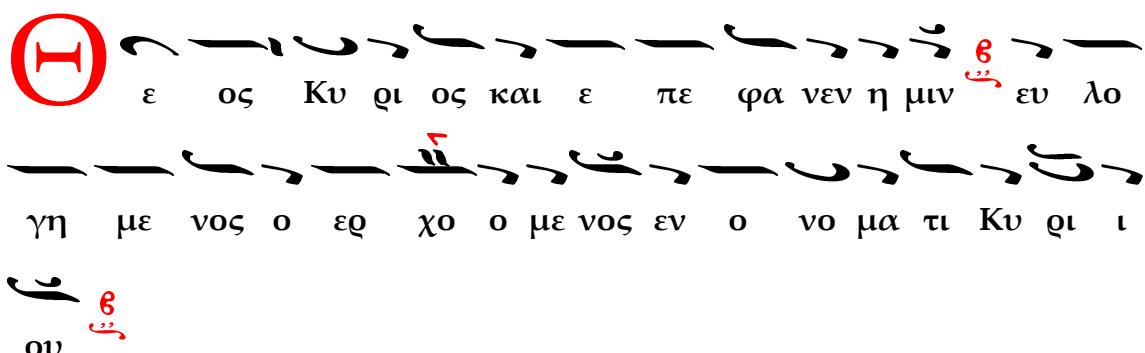
Ο χορός· Σοί, Κύριε.

Ο ἱερεύς· Ὄτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ο χορός· Άμήν.

* * *

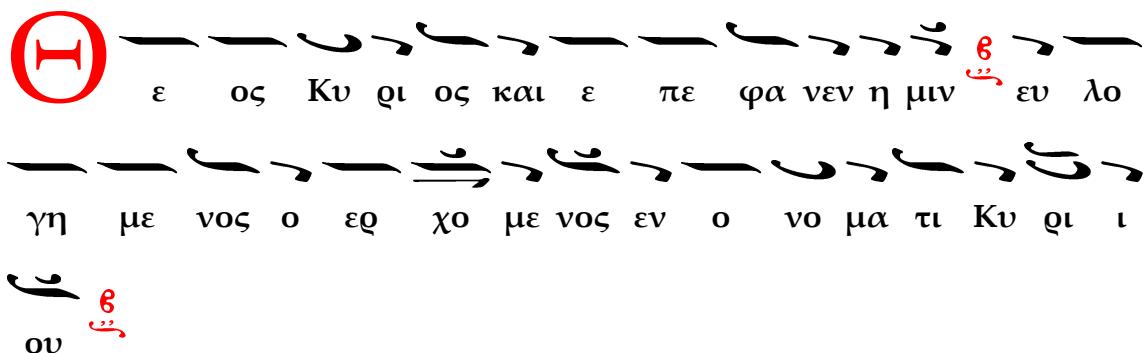
Ὕχος ἦ Δι - θο

Στίχ. α'. Ἔξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Τοῦ Προδρόμου.

Ὕχος ἦ Δι - θο

α ξι ως εν φη μη σαι σε 8κ εν πο ρθ μεν η μεις οι
 πο θω τι μωντες σε **β** στει ωσι γαρ τε κα σης και πα τρος
 α φω νι α **Δ** λε λυνται τη εν δο ξω και σε πτη σθ γεν νη
 σει **β** και σαρ κω σις Υι ου τθ Θε ου κο σμωκη ρυ τε
ται **β**

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Tο απ αι ω νος α πο κρυφον και Αγ γε λοις α
 γνωστον μν στη ρι ον **β** δι α σου Θε ο το κε τοις ε
 πι γης πε φα νε ωρω ται **β** Θε ος εν α συγ χυ τω ε
 νω σει σαρ κου με νος **Δ** και Σταυ ρον ε κου σι ως υ περ
 η μων κα τα δε ξα με νος **β** δι ου α να στη σας τον
 πρω το πλαστον ε σω σεν εκ θα να του τας ψυ χας η
μω ω ων **Δ**

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἦν ἐκφώνησις.

Οτι σὸν τὸ κράτος...

* * *

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἡχος δ'. Κατεπλάγη Ιωσήφ.

Νῦν ἐβλάστησεν ἡμῖν, τοῦ Ζαχαρίου ὁ βλαστός, καὶ εύφραίνει νοητῶς, τὰς διανοίας τῶν πιστῶν, τὸ τῆς ἐρήμου καλλώπισμα, καὶ Προφητῶν ἡ κρηπίς· ὅθεν τοῦ Χριστοῦ, ἐδείχθη Πρόδρομος,

καὶ Μάρτυς ἀψευδής, τῆς παρουσίας αὐτοῦ. Πνευματικοῖς οὖν ἄσμασι, συμφώνως, τῷ Βαπτιστῇ ἐκβοήσωμεν· Προφῆτα Κήρουξ, τῆς ἀληθείας, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Κατεπλάγη Ἰωσήφ, τὸ ὑπὲρ φύσιν θεωρῶν, καὶ ἐλάμβανεν εἰς νοῦν, τὸν ἐπὶ πόκον ὑετόν, ἐν τῇ ἀσπόρῳ συλλήψει σου Θεοτόκε, βάτον ἐν πυρὶ ἀκατάφλεκτον, ὁράβδον Ἀαρὼν τὴν βλαστήσασαν, καὶ μαρτυρῶν ὁ Μνήστωρ σου καὶ φύλαξ, τοῖς Ἱερεῦσιν ἐκραύγαζε· Παρθένος τίκτει, καὶ μετὰ τόκον, πάλιν μένει Παρθένος.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, **Κάθισμα.**

Τίχος πλ. δ'. **Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.**

Τῆς Χριστοῦ παρουσίας ἡ ἀπαρχή, παραδόξως ἐτέχθης ὡς ἀληθῶς, Ἰωάννη πανεύφημε, τῶν Προφητῶν τὸ κεφάλαιον, καὶ ὡς φωνὴ τοῦ Λόγου ὑπάρχων ἐκραύγαζες· Μετανοεῖτε, ἥγγικεν, οὐρανῶν τὸ Βασίλειον· ὅθεν ἐτοιμάσας τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου, τῆς χάριτος Πρόδρομος ἀνεδείχθης τοῖς πέρασι, Βαπτιστὰ καὶ Ἀπόστολε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἀφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ὄγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Παναγία Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη τὰ χαλεπά, ἵασαι δέομαι, καὶ συγγνώμην παράσχου μοι, τῶν ἐμῶν πταισμάτων, ἀφρόνως ὃν ἔπραξα, τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, μολύνας ὁ ἀθλιος. Οἵμοι! τί ποιήσω, ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, ἡνίκα οἱ Ἄγγελοι, τὴν ψυχὴν μου χωρίζουσιν, ἐκ τοῦ ἀθλίου μου σώματος; τότε Δέσποινα βοηθειά μοι γενοῦ, καὶ προστάτης θερμότατος· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, **Κάθισμα.**

Τίχος πλ. δ'. **Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.**

Αγαλλιάσθω ὁ πατήρ, μήτηρ εὐφραίνου, ὅτι Προφήτην ἐπὶ γῆς, ἔτεκες σήμερον, τὸν θεόκλητον Πρόδρομον ἐξ ἐπαγγελίας. Ἡ στεῖρα βρέφος θηλάζει τὸν Βαπτιστήν, καὶ χαίρει ὁ Ζαχαρίας τῷ τοκετῷ, λέγων· Γλῶσσά μου λέλυται, τῇ σῇ προόδῳ ἐν γῇ, Λύχνε τοῦ μεγάλου φωτός· Ὅντως θαῦμα παράδοξον!

Δόξα. Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς λαβῶν ἐν γνώσει, ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ Ἰωσήφ σπουδῇ ἐπέστη, ὁ Ἀσώματος λέγων τῇ Ἀπειρογάμῳ· Ὁ κλίνας τῇ καταβάσει τοὺς οὐρανούς, χωρεῖται ἀναλλοιώτως ὅλος ἐν σοί· ὃν καὶ βλέπων ἐν μήτρᾳ σου, λαβόντα δούλου μορφήν, ἔξισταμαι κραυγάζειν σοι· Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

* * *

Οἱ Ἀναβαθμοί· τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἥχου.

Ἅχος ζεύς Βου ξ

E ^{B8} κ νε ο τη το ο ο ος μ⁸ πο ο ολ λα α α
 πο λε ε μει με ε πα α α θη η ^{Δι} αλλ α
 αν τος α αν τι ι λα α α β⁸ 8 8 και σω ω ω
 σον Σω ω τη η ηρ μ⁸ 8 ^Ε ^Χ

O ^{Δι} ι μι σ⁸ 8ν τες Σι ω ω ων αι αι σχν υν θη
 η η τε ε ε ε ε α πο ο τ⁸ Κυ ν φι
 ι ι 8 8 ^Ε ως χο ο ο ο ο ο ο το ο ο
 ο ος γαρ ^M πν υ φι ι ι ι ε ε σε ε ε
 σθε ε ε ε ε α πε ξη φα με ε ε νοι οι ^Ε ^Χ

Δ ^{B8} ο ξα Πα τρι και γι ω ω και αι Α α γι
 ι ω Πνε εν μα α τι ι

A ^{B8} γι ω Πνευ μα τι ι ι πα α α σα ψυ ν
 χη ζω ω ου ου ου ται αι ^{Δι} και κα α θα αρ
 σει ^{Δι} ν ψου ου ου ται αι λα α αμ πρυ ν νε ε ε

ται ^{Δι}
 τη η Τρι ι α δι κη η μο ο να α α
^{B8}
 δι ι ι ι ι ι Ι ε ε ρο κρυ ν φι ι ι

 ω ως ^ε
^{B8}
K αι νυν και α ει και εις τχς αι ω νας των

 αι ω ω νων α α μη ην ^ε
^{B8}
A γι ω Πνευ μα α τι ι α να α βλυ ν ν
^{B8}
 ζει ^{Δι} τα α τη η ης χα α α α οι το ος οει

 ει ει θρα α ^{Πα} αρ δε ε ε ε εν ο ο ο
^{B8}
 ο ον τα α ^π α πα α σαν τη ην κτι ι ι σι ι

 ι ι ιν προσ ζω ω ω ο γο ο νι ι ι α

 αν ^ε

Προκείμενον. Ἡχος Βου Σ

K αι συ παι δι ι ον προ φη της ν ψι ι στα

 κλη ^ρ θη η ση ^{Δι} προ πο ρεν ση γαρ προ προ σω ω πα Κυ

 οι ου ^{Δι} ε τοι μα α σαι ο δχς αν τχ ^ε

χ Εν λο γη τος Κυ οι ος ο Θε ος τχ Ισ ρα ηλ

Ε ο τι ε πε σκε ψα το και ε ποι η σε
λν υ τρωσιν τω ω λα ω αυ τ^χ
K αι συ παι δι ι ον προ φη της υ ψι ι στ^χ
κλη θη η ση προ πο ρεν ση γαρ προ προ σω ω π^χ Κυ
ρι ου προ ε τοι μα α σαι ο δ^χ αυ τ^χ
E ν οις ε πε σκε ψα το η μας α να το λη
εξ υ ψ^χ ε πι φα ναι τοις εν σκο τει και σκι
α θα να τ^χ κα θη με νοις προ τ^χ κα τευ θη ναι προ τ^χ
πο δας η μων εις ο δον ει ρη νης
K αι συ παι δι ον προ φη της γ ψι ι στ^χ
κλη θη ση προ πο ρεν ση γαρ προ προ σω π^χ Κυ ρι
ι ου προ ε τοι μα α σαι ο δ^χ αυ τ^χ 8 8 8
8 8 8

ΤΑΞΙΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ ΤΟΥ ΟΡΘΟΡ

·Ο διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

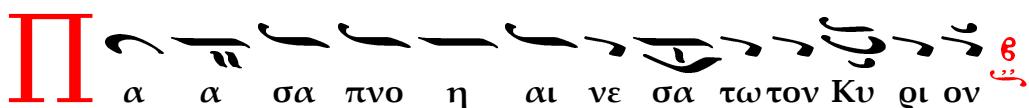
· Οἱερεύς· Ὅτι ἄγιος εἰ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Αυτήν.

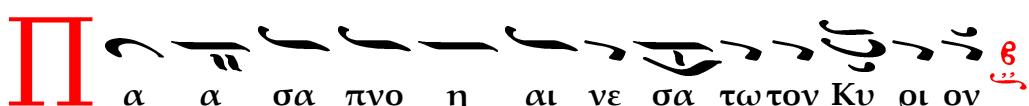
Σταθερὸν Προκείμενον ὄρθρου.

Ψαλμὸς ρν' (150).

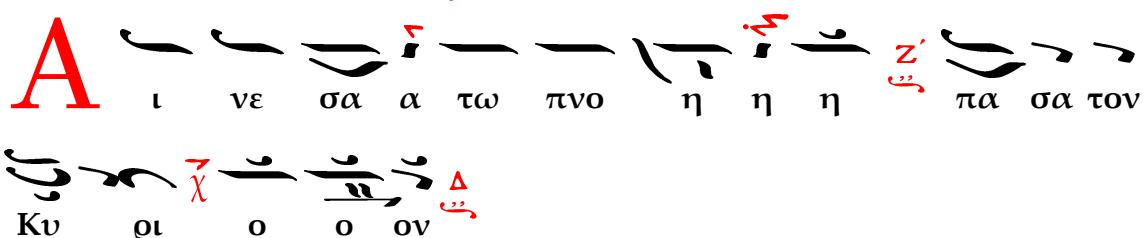
Ἄχος Δι Θ

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ. Δ

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Δ

Εὐαγγέλιον.

Ο διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἀγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἴκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ)

Ο διάκονος· Σοφίᾳ· ὄρθοι· ἀκούσωμεν τοῦ ἀγίου Εὐαγγελίου.

Ο ιερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ο ιερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἀγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ο διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, συνέλαβεν Ἐλισάβετ ἡ γυνὴ Ζαχαρίου· καὶ περιέκρυψεν ἔαυτὴν μῆνας πέντε, λέγουσα ὅτι· Οὕτω μοι πεποίηκεν ὁ Κύριος ἐν ἡμέραις αἷς ἐπεῖδεν ἀφελεῖν τό διδός μου ἐν ἀνθρώποις. Τῇ δὲ Ἐλισάβετ ἐπλήσθη ὁ χρόνος τοῦ τεκεῖν αὐτήν, καὶ ἐγέννησεν υἱόν. Καὶ ἤκουσαν οἱ περίοικοι καὶ οἱ συγγενεῖς αὐτῆς ὅτι ἐμεγάλυνε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ μετ' αὐτῆς, καὶ συνέχαιρον αὐτῇ. Καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ ἥλθον περιτεμεῖν τὸ παιδίον, καὶ ἐκάλουν αὐτὸν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ζαχαρίαν. Καὶ ἀποκριθεῖσα ἡ μήτηρ αὐτοῦ εἶπεν· Οὐχί, ἀλλὰ κληθήσεται Ἰωάννης. Καὶ εἶπον πρὸς αὐτὴν ὅτι

Ούδείς ἔστιν ἐν τῇ συγγενείᾳ σου δῖς καλεῖται τῷ ὀνόματι τούτῳ· ἐνένευον δὲ τῷ πατρὶ αὐτοῦ τὸ τί ἀν θέλοι καλεῖσθαι αὐτόν. Καὶ αἰτήσας πινακίδιον ἔγραψε λέγων· Ἰωάννης ἔστι τὸ ὄνομα αὐτοῦ· καὶ ἐθαύμασαν πάντες. Ἀνεώχθη δὲ τὸ στόμα αὐτοῦ παραχρῆμα καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ, καὶ ἐλάλει εὐλογῶν τὸν Θεόν. Καὶ ἐγένετο ἐπὶ πάντας φόβος τοὺς περιοικοῦντας αὐτούς, καὶ ἐν δλῃ τῇ ὁρεινῇ τῆς Ἰουδαίας διελαλεῖτο πάντα τὰ ρήματα ταῦτα, καὶ ἐθεντο πάντες οἱ ἀκούσαντες ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν, λέγοντες· Τί ἄρα τὸ παιδίον τοῦτο ἔσται; καὶ χεὶρ Κυρίου ἦν μετ' αὐτοῦ. Καὶ Ζαχαρίας ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἐπλήσθη Πνεύματος ἀγίου καὶ προεφήτευσε λέγων· Εὐλογητὸς Κύριος, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ, ὅτι ἐπεσκέψατο καὶ ἐποίησε λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ. Καὶ σὺ, παιδίον, προφήτης ὑψίστου κληθήσῃ· προπορεύσῃ γὰρ πρὸ προσώπου Κυρίου ἐτοιμάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ, τοῦ δοῦναι γνῶσιν σωτηρίας τῷ λαῷ αὐτοῦ ἐν ἀφέσει ἀμαρτιῶν αὐτῶν διὰ σπλάγχνα ἐλέους Θεοῦ ἡμῶν, ἐν οἷς ἐπεσκέψατο ἡμᾶς ἀνατολὴ ἐξ ὑψους ἐπιφᾶναι τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου καθημένοις, τοῦ κατευθῦναι τοὺς πόδας ἡμῶν εἰς ὁδὸν εἰρήνης. Τὸ δὲ παιδίον ἡὔξανε καὶ ἐκραταιοῦτο πνεύματι, καὶ ἦν ἐν ταῖς ἐρήμοις ἔως ἡμέρας ἀναδείξεως αὐτοῦ πρὸς τὸν Ἰσραήλ.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

‘Ο Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης τὸν νόμον, χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μού ἔστι διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἡμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἀν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαι σε.

Ίδού γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ίδού γὰρ ἀλήθειαν ἡγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντειεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτειεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ
ἄγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἄπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι
ἡγεμονικῷ στήριξόν με.

Διδάξω ὀνόμους τὰς δόδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Τῦσαι με ἐξ αἵματων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου·
ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν
αἶνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἥθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἂν· δλοκαυτώματα οὐκ
εὔδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην
καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἔξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω
τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ
δλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ὕχος Δι - ο

Δοξα - πα - τρι - και - γι - ω - και - α - γι - ω Πνευμα - τι - ζ'

Ταις τα - σθ - προ - δρο - ο - μη - πρε - σβει - αις - ε - λε - η - μον - ε - ξα

λει - ψον - τα - πλη - θη - των - ε - μω - ων - εγ - κλη - μα - των - Δ

Kαι - νυν - και - α - ει - και - εις - τους - αι - ω - νας - των - αι - ω

νων - α - μην - Ζ - Ταις - της - Θε - ο - το - ο - κη - πρε - σβει - αις - ε - λε

η - μον - Δ - ε - ξα - λει - ψον - τα - πλη - θη - των - ε - μω - ων - εγ - κλη - μα

των - Δ

Ίδιόμελον (Ζήτει εἰς τὸν Στίχον).

Ἕχος δὲ Διὸς

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου εξαλειψον τοὺς αὐτοὺς μη

$\mu\alpha \quad \alpha \quad \mu\delta$

Δι
Ο εκ κοι λι ας μη τρος α γι α σθεις και της προ
φη τει ας δε ξα α με ε νος το πλη η η ρωω ω
ω μα ση μερον εκ στει ειρας γε γε ε εν νη ται
τχ Ku ρι 8 την ε λευ σιν κη ρυ υ υ υτ τω
ων τρα α α νως με τα α α νο ει ει τε η
γγι κε γαρ η βα σι λει α των 8 8 8
οα α α α νων Δι

Σωσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... **Κ**ύριε, ἐλέησον (**ιβ**). Ἔλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... **Α**μήν.

* * *

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Eīta oī Kavónες.

‘Ο παρών, ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ,
φέρων Ἀκροστιχίδα·

Τῷ Προδρόμῳ γέγηθα νῦν Γενεθλίω.

΄Ωδὴ α'. Ἡγος δ'. Ο εἰσιμός.

Τριστάτας κραταιούς, ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου ἀπαθείας ἐν βυθῷ,
ψυχῆς τὸ τοιμερὲς καταπόντισον δέομαι. ὅπως σοι ὡς ἐν

τυμπάνω, τῇ νεκρώσει τοῦ σώματος, ἐπινίκιον ἄσω μελώδημα.

Τροπάρια.

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ως ὅρθρος εὐπρεπής, τοῦ ἡλίου προτρέχων, στειρευούσης ὁ βλαστός, κηρύγτει ἐμφανῶς, τῆς Παρθένου τὸ κύημα, πάσῃ νῦν τῇ οἰκουμένῃ, ἀναλάμπειν τοῖς πέρασι, φωτισμὸν εὐσεβείας καὶ χάριτος.

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Προφήτης ἀληθῶς, τοῦ Ψύστου αληθήσῃ· προπορεύσῃ γὰρ Χριστοῦ, βοᾷ σοι τῷ υἱῷ, Ἰωάννῃ πανεύφημε, Πνεύματι ὁ Ζαχαρίας, παναγίω φερόμενος, τὴν ὁδὸν ἐτοιμάσαι τοῦ κτίσαντος.

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τημάτων Γαβριήλ, Ζαχαρίας ἀκούσας ἀγγελίας θεϊκῆς, ἐδείχθη ἀπειθής, καὶ σιγὴν κατακρίνεται· λύεται δὲ ἀφνω ταύτης· ἡ φωνὴ γὰρ γεγέννηται, Ἰωάννης τοῦ Λόγου ὁ Πρόδρομος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ, τὸ τοῦ παμβασιλέως, θεοδόχον εὐαγές, κειμήλιον σεπτόν, Θεοτόκε πανάμωμε, φρούρησον σὴν κληρουχίαν, τὴν ἀεὶ εὐφημοῦσάν σε καὶ γεραίρουσαν πίστει τὸν τόκον σου.

Ἐτερος Κανών.

Ἄχος ὁ αὐτός, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Κο(i)νῆς χ(α)ρᾶς (Π)ρόδρομον (ε)ὐφη(μ)ῶ πό(θ)ῳ.

Ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις·

Γεωργίου.

Ωδὴ α'. Ἄνοιξα τὸ στόμα μου.

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Κοσμεῖται τὴν χάριν νῦν, ἡ Ἐκκλησία τοῦ Πνεύματος, καὶ καταφαιδρύνεται καὶ ὠραΐζεται, τὴν γενέθλιον, ἡμέραν τοῦ Προδρόμου, εὐφροσύνως ἄγουσα, καὶ ἀναμέλπουσα.

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ο κήρυξ τῆς χάριτος, καὶ ἐωσφόρου φαιδρότερος, τῆς δόξης τὸν Ἡλιον, μηνύει σήμερον, καὶ τὴν ἔλλαμψιν, αὐτοῦ νῦν προκηρύττει, ἐν πᾶσι τοῖς πέρασιν, αὐγάζειν μέλλουσαν.

Δόξα.

Νὺξ τῆς ἀθεότητος, ἐν τῇ γεννήσει σου Πρόδρομε, ἐκ γῆς ἀπελαύνεται, καὶ αἱ τῆς χάριτος, ἐν τοῖς πέρασιν, ἀκτῖνες ἐφαπλοῦνται· σὺ γὰρ τὸν ἀνέσπερον, μηνύεις ἥλιον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Γνῶσιν τῆς συλλήψεως τῆς σῆς δεικνύει ἡ κύησις, τῆς στείρας Πανάχραντε, προκαταγγέλλουσα, καὶ μηνύουσα, τὸν ἀσπορόν

σου τόκον· καρπὸν ἐξ ἀκάρπου γάρ, νηδύος ἥνεγκε.

‘Ωδὴ γ. Ἡχος δ. Ό εἰρμός.

Οὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ καυχώμεθα, ἀλλ’ ἐν σῇ τῇ τοῦ Πατρός, ἐνυποστάτῳ σοφίᾳ Θεοῦ· οὐ γάρ ἔστιν Ἀγιος, πλήν σου φιλάγνθρωπε.

Τροπάρια.

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Δεσποτικὴ μέν, ἐκ Παρθένου τελεῖται ἡ γέννησις· ἀλλ’ οἰκέτου προσφιλοῦς, ἐκ γηραλέας καὶ στείρας μητρός· εἰκότως προτρέχει γάρ, θαῦμα τοῦ θαύματος.

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ψυσὴ καὶ στείρα, τὴν Παρθένον μητέρα ἀσπάζεται, ἐπιγνοῦσα ἀψευδῶς, τῷ ταύτης τόκῳ ὡς λέλυται, δεσμὰ τῆς στειρώσεως, θείῳ βουλήματι.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ύπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Απειρογάμως, ἡ Θεὸν σαρκωθέντα κυήσασα, τῶν παθῶν ταῖς προσβολαῖς, κλονούμενόν με στερέωσον· οὐ γάρ ἔστιν Ἀχραντε, πλήν σου βοήθεια.

“Ετερος. Τοὺς σοὺς ὄμνολόγους.

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἡχος τῆς ἐκ στείρας σου προόδου, δεσμὰ διαλύσας πατρικῆς, φωνῆς κηρύττει ἔνδοξε, λαμπρῶς τῆς ὑπὲρ ἔννοιαν, Χριστοῦ συγκαταβάσεως, τὰ θεῖα νῦν προμηνύματα.

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Στείρας ἐξ ἀκάρπου ἐκβλαστήσας, ὁ τῆς εύκαρπίας μηνυτής, τῆς ἐν Χριστῷ ἐξέτεμε, τὴν ἄγονον καὶ ἄκαρπον, ἀξίνῃ τοῦ κηρύγματος, ἀγνωμοσύνην Ἰουδαίων λαοῦ.

Δόξα.

Χάριτος τῆς νέας αἱ ἀκτῖνες, ἐξέλαμψαν σήμερον φαιδρῶς, τῇ σῇ γεννήσει Πρόδρομε, καὶ παλαιὰ αἰνίγματα, καὶ οἱ σκιώδεις γράμματος, μεταχωρεῖν τύποι ἀπήρξαντο.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

“Ελυσεν ὁ τόκος σου Παρθένε, δεσμὰ καταδίκης τῶν βροτῶν, καὶ ἔαυτῷ συνέδησεν, ἡμᾶς διὰ τῆς χάριτος, ἐπευλογήσας ἀπαντας, τοὺς Θεοτόκους σε γεραίροντας.

* * *

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἦν ἐκφώνησις.

“Οτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ
Κάθισμα τοῦ Προδρόμου.
΄Ηχος δ'. Κατεπλάγη Ίωσήφ.

΄Οσπερ ἥλιος φαιδρός, τῆς Ἐλισάβετ ἐκ γαστρός, ἔξανέτειλεν ἡμῖν, τοῦ Ζαχαρίου ὁ υἱός, καὶ τοῦ πατρὸς διαλύει τὴν ἀφωνίαν, καὶ πᾶσι τοῖς λαοῖς, ἐν παρόησίᾳ πολλῇ, Εύθύνατε βοᾶ, τὰς τοῦ Κυρίου ὄδοις· καὶ γὰρ αὐτὸς ἐλεύσεται, καὶ σώσει τοὺς πρὸς αὐτὸν ἐπιστρέφοντας· ὃν προκηρύξας, ὡς Ίωάννη, ἰκέτευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Κατεπλάγησαν Ἄγνη, πάντες Ἄγγέλων οἱ χοροί, τὸ μυστήριον τῆς σῆς, κυοφορίας τὸ φρικτόν· πῶς ὁ τὰ πάντα συνέχων νεύματι μόνω, ἀγκάλαις ὡς βροτός, ταῖς σαῖς συνέχεται, καὶ δέχεται ἀρχὴν ὁ Προαιώνιος, καὶ γαλουχεῖται σύμπασαν, ὁ τρέφων πνοὴν ἀφάτῳ χρηστότητι! καὶ σὲ ὡς ὅντως, Θεοῦ Μητέρα, εὐφημοῦντες δοξάζουσι.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἴ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον τοῦ Προδρόμου.

΄Ηχος γ'. Ή Παρθένος σήμερον.

΄Η πρὸν στεῖρα σήμερον, Χριστοῦ τὸν Πρόδρομον τίκτει, καὶ αὐτὸς τὸ πλήρωμα, πάσης τῆς προφητείας· ὃν περ γάρ, προανεκήρυξαν οἱ Προφῆται, τοῦτον δή, ἐν Ἰορδάνῃ χειροθετήσας, ἀνεδείχθη Θεοῦ Λόγου, * Προφήτης Κήρυξ δόμοῦ καὶ Πρόδρομος.

΄Ο Οἶκος.

Εὐφημήσωμεν νῦν τὸν τοῦ Κυρίου Πρόδρομον, ὃν περ τῷ Ἱερεῖ ἡ Ἐλισάβετ ἔτεκεν, ἐκ μήτρας ἀκάρπου, ἀλλ' οὐχὶ ἀσπόρου· Χριστὸς γὰρ μόνος χώραν διώδευσεν ἀδιόδευτον, ἀσπόρον· τὸν Ίωάννην στεῖρα ἐγέννησεν, ἀνευ δὲ ἀνδρὸς τοῦτον οὐκ ἔτεκε· τὸν δὲ Ἰησοῦν ἐπισκιάσει Πατρὸς καὶ Πνεύματος θείου, Παρθένος ἔτεκεν ἀγνή· ἀλλὰ τῷ ἐκ Παρθένου ἀνεδείχθη ὁ ἐκ στείρας, * Προφήτης Κήρυξ δόμοῦ καὶ Πρόδρομος.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΔ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, τὸ γενέθλιον ἑορτάζομεν τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ίωάννου.

Στίχ. Ζαχαρία χόρευε σὺν τῇ συζύγῳ,

Οὐ πολλὰ μὲν τίκτοντες, ἐν δὲ καὶ μέγα.

Πρόδρομον ἀμφὶ τετάρτην εἰκάδα γείνατο μήτηρ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, σύναξις τῶν δικαίων Ζαχαρίου καὶ Ἐλισάβετ,

γονέων Ἰωάννου τοῦ προδρόμου. (*α' αι.*)

Στίχ. Τεκοῦσι γεννήτορι Προδρόμου πάλαι,
Γνωστοὶ συνευφραίνοντο, νῦν δὲ καὶ κτίσις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Νικήτα, ἐπισκόπου Θεμεσιανῶν. (*†414*)

Στίχ. Εὐαγγελιστοῦ ἔργον θεῖον ποιήσας
Θεμεσιανῶν Νικήτας ἀνεπαύθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἀγίου μάρτυρος Φαύστου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ κδ' (*24*) ἐν Ρώμῃ ἀθλησάντων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἀγίου Σιμπλικίου, ἐπισκόπου Αὐγουστοδούνου (*Augustodunum, Autun*) ἐν Γαλλίᾳ. (~*†360*)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἀγίων μαρτύρων Ἀγοάρδου (*Agoard*), Ἀγιλβέρτου (*Agilbert*), καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς μαρτύρων, ἐν Κριστοῖλῳ (*Cristoillum, Crêteil*), πλησίον τῶν Παρισίων ἐν Γαλλίᾳ. (*ε' αι.*)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Γερμόκου (*Germocus*), ἀδελφοῦ τῆς ὁσίας Βρεάχης (*Breaca*), ἐξ Ἰρλανδίας καὶ ἀσκήσαντος ἐν Κορονουάλλῃ. (*ς' αι.*)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἀγίας μάρτυρος Ἀλένας (*Alena*), τῆς ἐν Βρυξέλλαις τοῦ Βελγίου. (*†640*)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἀγίου ἵερομάρτυρος Ρουμβόλδου (*Rumbold*), ἐπισκόπου Βραβάντης (*Brabant*) ἐν Βελγίῳ. (*†775*)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Θεοδολφοῦ (*Theodulphus*), γ' ἥγουμένου τοῦ ἀββαείου Λόββης (*Lobbes*) ἐν Βελγίῳ. (*†776*)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Ἐρρίκου (*Henric*), μοναχοῦ ἐν τῷ ἀββαείῳ Ἀγίου Γερμανοῦ ἐν Αὐτισσιοδώρῳ (*Autissiodorum, Auxerre*) τῆς Γαλλίας. (~*†880*)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Ἰωάννου τοῦ ἐρημίτου ἐν Τούη (*Tuy*) τῆς Γαλικίας ἐν Ισπανίᾳ. (*θ' αι.*)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ ἐρημίτου ἐν Βοημίᾳ. (*†904*)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀντωνίου, κτίτορος τῆς μονῆς Ντύμσκ Νόβγκοροντ. (*†1224*)

Στίχ. Ό ἡσυχαστὴς Ἀντώνιος ἐν Ντύμα,
Δεσπότου βλέπων πρόσωπον ἡσυχάζει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἀγίου Μιχαήλ, μεγάλου πρίγκηπος τοῦ Τβέρο. (*†1318*)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων τοῦ ἀγίου μεγαλομάρτυρος Ἰωάννου τοῦ νέου (*†1340*) εἰς Σουκεάβα Ρουμανίας. (*1492*)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, μοναχοῦ

τοῦ Γιάρανσκ Σολοφκί. (†1561)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἀγίων παίδων Ἰακώβου καὶ Ἰωάννου τῶν ἐκ Μενιούγια Νόβγκοροντ. (†1566-1569)

Στίχ. Συναρίθμιοι τῶν Βηθλεὲμ παιδίων,
Τῷ Ἰακώβῳ ἄμα καὶ Ἰωάννης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἀγίου νεομάρτυρος Παναγιώτου τοῦ Καισαρέως, ἐν Κωνσταντινούπόλει ἀθλήσαντος. (†1765)

Στίχ. Παναγιώτης Καισαρεὺς δι' ἀγάπην,
Τοῦ Κυρίου τέθνηκεν. Ὡ, χρηστοῦ τέλους!

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου τοῦ Παρίου. (†1813)

Στίχ. Πολλὰ μοχθήσας ὑπὲρ Ὁρθοδοξίας,
Ὕπνοι δὲ Ἀθανάσιος ἐν εἰρήνῃ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Γερασίμου, ἐπισκόπου Ἀστραχάν. (†1880)

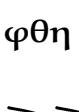
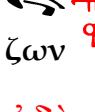
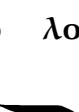
Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, δὲ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἄμην.

* * *

Καταβασίαι σύντομαι τῆς Θεοτόκου. Ἡχος Βου ξ

Ψάλλονται ἀπὸ τῆς 22ας Σεπτεμβρίου μέχρι τῆς 7ης Νοεμβρίου, ἀπὸ τῆς 10ης Φεβρουαρίου μέχρι τῆς ἐνάρξεως τοῦ Τριῳδίου, τῇ Β', Δ' καὶ Ε' Κυριακῇ τῶν νηστειῶν καὶ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῶν ἀγίων Πάντων μέχρι τῆς 26ης Ιουλίου.

ῳδὴ α'

 ^{B8} νοι ξω το στο μα μ� και πλη ρω θη σε
ται Πνευ μα τος και λο γον ε ρευ ξο μαι τη βα σι
 λι δι μη τρι και ο φθη σο μαι φαι δρως πα νη γν ρι
 ζων και α σω γη θο με νος τα υ της τα θαυ μα τα

ῳδὴ γ'

 ^{B8} ους σου ους ν μνο λο γης Θε ο το ο κε
 η ζω σα και αφ θο νος πη γη θι α σον συ γκρο τη

σαν τας πνευ μα τι κον στε ρε ω ω σον η και εν τη
 θει α δο ξη σθ στε φα νων δο ξης α ξι ω σον η
ῳδὴ δ'

T ην α νε ξι χνι α σον θει αν βη λην η της
 εκ της Παρ θε ε νη σαρ κω σε ως η σθ τη ν ψι
 στη ο ο προ φη της Αβ βα κημ η κα τα νο ων ε
 κραυγα α ζε δο ξα τη δυ να μει σθ Κυ ρι ε η
ῳδὴ ε'

E ξε στη τα συμ πα ντα ε πι τη θει α
 δο ξη σθ συ ν γα αρ α πει ρο γα με Παρ θε ε
 νε ε εσ χες εν μη η τρα στων ε πι πα αντων
 Θε ον και τε ε το κας αχ ρο νον γι ον πα σι
 τοι οις ν μνη σι σε σω τη ρι ι αν βρα βευ η
ῳδὴ ζ'

T ην θει αν ταν την και παν τι μον η τε λην τες ε ορ
 την οι θε ο φρονες της Θε ο ο μη τορος η δευ τε τας
ῳδὴ ζ'

σα η

ῳδὴ ζ'

χειρας κρο τη σω μεν ^Δ~~δ~~ τον εξ αυ της τε χθε εν
 τα Θε ον δο ξα ζοντες ^β

ῳδὴ ζ'

Ουκ ε λα α τρε ευσαν ^{B8} τη κτι σει οι οι θε ο
 φρονεις ^β πα ρα τον κτι σαν ^β τα ^β αλ λα πν ρο ος
 α πει λην ^β αν δρει ως πα τη σαντες ^Δ~~δ~~ χαι ροντες ε ψαλ
 λον ^{Πα} γ περ ν μνηη τε ^β ο των πα τε ρων ^{B8} Κυ ρι
 ος ^Δ~~δ~~ και Θε ος εν λο γη το ος ει ^β
 ῳδὴ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ
ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Παι αι δας εν α γεις εν τη κα μι ι
 νω ^Δ~~δ~~ ο το ο κος της Θε ο το κ⁸ δι ε σω σα το ^Δ~~δ~~
 το τε με εν τυ π⁸ με νος ^{Πα} νυν δε ε νερ γ⁸ με ε
M νος ^β την οι κ⁸ με νην α πα σαν ^Δ~~δ~~ α γει ρει
 ψα αλ λ⁸ σαν ^Δ~~δ~~ τον Κυ ρι ο ον ν ν μνει τε τα
Τερ ^{B8} και ν πε ρυ ψου ου τε ^Δ~~δ~~ εις παν τας τ⁸ αι
 ω ω να α α α ας ^β

* * *

Ο διάκονος· Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Η ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

1 Χ ^{B8} Με γα λυ νει η ψυ χη μ8 τον Κυ ρι ον ^ε και
 η γαλ λι α σε το πνευ μα μ8 ε πι τω Θε
 ω ω τω ω σω τη ρι μ8 ^ε

Τ ^{B8} ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ ^ε την α δι
 α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
 ο το κον σε ε με γα λυ νομεν ^ε

2 Ο ^{B8} τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω
 σιν της δ8 λησαν τ8 ^ε δ8 γαρ α πο τ8 νυν μα
 κα ρι 8 σι με πα σαιαι γε νε αι ^ε

Τ ^{B8} ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ ^ε την α δι
 α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
 ο το κον σε ε με γα λυ νομεν ^ε

3 **χ** Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο
 δυ να τος και α γι ον το ο νο μα αν τας και
 το ε λε ος αν τας εις γε νε αν και γε νε
 αν **Δ** τοις φο βγ με νοις αν τον **β**
T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ **κ** την α δι
 α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
 ο το κον σε ε με γα λυ νομεν **β**

 4 **χ** Ε ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αν τας
 δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη φα νγς δι α νοι
 α καρ δι ας αν των **β**
T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ **κ** την α δι
 α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
 ο το κον σε ε με γα λυ νομεν **β**

5 Χ ^{B8} Κα θει λε δυ να στας α πο θρονων ^χ και υ υ

ψω σε ^Δ τα πει ν8 8^ε πει νων τας ε νε πλησεν α γα

θω ων ^χ και πλ8 τ8 8ν τας ε ξα πε στει λε κε ν8

8^ε ^χ

T ^M ^{B8} ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ ^Δ ^χ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ ^Δ ^χ την α δι α

φθορως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν ^χ την ον τως

Θε ο το κον σε ε με γα λυ νομεν ^ε ^χ

6 Χ ^{B8} Αν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ τ8

μνη σθη ναι ε λε 8^ε ^χ κα θως ε λα λη σε προς

τ8ς πα τε ρας η μων ^χ τω Α βρα αμ ^Δ ^χ και τω σπερ

μα τι αυ τ8 ε ως αι ω νος ^ε ^χ

T ^M ^{B8} ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ ^Δ ^χ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ ^Δ ^χ την α δι α

φθορως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν ^χ την ον τως

Θε ο το κον σε ε με γα λυ νομεν ^ε ^χ

ওঁ দেবী

A πας γη γε νης σκιο τα τω τω πνευ μα τι λα
μπα α δ8 χ8 με νος πα νη γν ρι ζε τω ω δε π α
ν λων νο ο ων φυ σις γε ραι ρ8 σα τα ι ε ρα
θαν μα σι α Δ της Θε ο μη η το ο ρος Δ και
βο α α α α τω Δ χαι ροις πα αμ μα κα ρι ζε
Θε ο το κε α γνη α ει παρ θε νε ε ε ε ε

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Τοῦ Προδοόμου.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε. Ἡχος ~~πάντων~~ Δι θ.

* * *

Το τό προ δρό ο μή ση η με ρον χα ρο ποι
ο ρον Γε νε ε θλι ρον θο σκυ θρω πον δι ι α λυ
ν ν ει της τό πα τρος α α φω νι ι ας και
της τε κό 8 σης στει ει ρω σιν μη νυ ει δε ε
την με ελ λοσαν χα ραν και α γαλ λι ι α σιν δι
ο και πα σα α η κτι ι σις αν το φαι δρως ε ε
οο τα α ζει

Θεοτοκίον.

Προ φη ται προ ο ε κη η ρυ ξαν ^Δ α πο στο
 λοι οι ε δι ι δα ξαν ^β και Μαρ τυ ρες θε ο φρο
 ο ο νως ^Δ τον σον γι ον Θε ε ο το ο κε ^β τρα
 νως κα θω ω μο λο ο γη σαν ^Δ Θε ον τον ο ο λων
 πα α να γνε ^β μεθ αν σε με γα λν ν νο μεν ^Δ οι
 δι α σθ λν υ τρω θε ε ντες ^Δ της πα λαι ας δι ι
 α θη η κης ^β

AINOI

Ἄγιος Παύλος Νησί

Πα σα πνο ο η αι νε σα τω τον Κυ υ υ υ
 ρι ι ι ι ον ^β αι νει ει τε το ον Κυ ρι ι ον εκ
 τω ω ω ω αν ον ρα α νων ^β αι αι νει ει ει τε α αν
 τον εν τοι οι οις υ ψι ι στοις σοι πρε πει υ μνος τω ω
 ω ω Θε ε ε ε ω ^β

Aι νει ει ει τε α αν τον πα α α αν τες οι Αγ
 γε λοι οι οι οι α α α αν του ^β αι νει ει ει τε

α αυ τον πα α σαι αι δυ να α α αμεις α α αυ
 του ου σοι πρεπει υμνοςτω ω ω ω Θε ε ε ε ω β
 Ιστωμεν στίχους δ' καὶ φάλλομεν
 Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Προδρόμου.
 "Ω τοῦ παραδόξου θαύματος. Ἡχος Πᾶν Νη ρ"

Αι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ
 του β αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με
 γα λω συ νης αυ τ⁸ β
Ω του πα ρα δο ξθ θαυ μα τος εκ γη ρα λε
 ας μη τρος β Θε ου Λο γ⁸ προ αγ γε λος Δι Ι ω αν
 νης ση με ρον Δ προ ελ θειν κα τε πει γε ται q την δε
 σμεν θει ει σαν γλωσσαν τρα νο τα τα q δι α τ⁸
 το ο κ⁸ ευ λα λον δει κνυ σιν q ω ω της α
 φα τ⁸ σ⁸ β προ μη θει ας Δε σπο τα δι ης χρι στε q
 σω σον ταςψυ χας η μων Δ ως μο νος ε ευ σπλαγ χνος β
 Αι νει τε αυ τον εν η χω σαλπιγ γος β αι νει
 τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ω και κι θα ρα β

Ω Πα τον πα ρα δο ξ8 θαυ μα τος εν γεν νη τοις
 γν ναι κων Χ Προ φη των τε υ περ τε ρος η μη τρι κης
 στει ρω σε ως Δι α λυ ει το ε γκλη μα η ο εν
 πνευ μα τι και δυ να μει ελ θων Η λι ου η ο δον
 Κυ ρι ι ου ε τοι μα ζο με νος η ω ω της
 α φα τ8 σ8 Χ εν σπλαγ χνι ας Δε σπο τα δι ης Χρι
 στε η σω σον τας ψυ χας η μων η ως μο νος ε εν σπλαγ
 χνος η
Αι νει τε αυ τον εν τυ μπα νω και χο ρω Χ αι
 νει τε αυ τον εν χορ δαις και αι ορ γα νω Χ
Ω Πα τον πα ρα δο ξ8 θαυ μα τος ο προ κη ρυ
 ξας Χρι στ8 προς αν θρωπ8την κε νωσιν η υ περ α νω
 δει κνυ ται παν των αυ τον τη φω νη η και τη τε
 κ8 8 ση λυ ει την στει ρω σιν η δυ να μει
 θει ει α και Ζα χα ρι ου φω νην η ω ω των
 με γα λων σ8 Χ θαυ μα σι ων Δε σπο τα δι ων Χρι

στε Δι σω σον τ⁸ς τι μων τας σ⁸ Δ τον με γαν Προ ο δρο
 μον δλ

χ Αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις εν η χοις χ αι
 νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα λαγ μ⁸ β χ

πα σαπνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον χ
Πα τον πα ρα δο ξ⁸ θαν μα τος εν γεν νη τοις
 γυ ναι κων χ ο προ φη της και Προ δρο μος δι ν περ α
 νω δεικνυ ται Δ Προ φη των τε ν περ τε ρος χ και πα
 ρ⁸ σι ι ας χρι στ⁸ προ α γγε λος χ και προ σκιρ
 τη η σας εν τη νη δν ι μη τρος χ ω ω των
 με γι στων σ⁸ χ δω ρε ων φι λαν θρω πε δι ων χρι
 στε Δι σω σον τας ψυ χας η μων Δ ως παν το δν ν να
 μος δλ

* * *

Δόξα.
Ἀνατολίου.

Ἄχος Πα ω

Πα Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και γι υι ω δ και

A γι ω Πνευ μα α α τι π

A στη ηρ α α στε ρων Προ ο δρο ο ο πα

 μος στειρω τι κης ε ε εκ νη η δυ ν ν ος ε δι

 πι ι γης τι κτε ται ση η η με ε ε ε ρον Δι
M ω α αν νη ης ο ο ο ο θε ο ο πο ο θη η Κε

 η η τος και χρι στου ε πι φαι αι νει τη ην α α πα

 αν γην α να το λην την ε ε εξ ν ν ν Κε

 ψου ους εις εν θει ει αν πι στοι οις δι α α α πα

βα α α α σιν π

Και νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡχος Κε θ

και νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι χ

 ω νων α μην γ

Η ε ο το ο ο κε συ ει η αμ πε λο ος η α π

 λη θι νη η βλα στη σα σα τον καρ πον της ζω ης σε σ

 ι κε τεν ο με εν πρεσβευ ε Δεσ ποινα με τα των Α α ναρ υ

γυ ρων και παν των των A γι i ων ε λε η

 θη ναι τας ψυ χας η μω ω ων

Καὶ εὐθὺς φάλλεται εἰς τὸν αὐτὸν ἥχον

Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Μανουὴλ Πρωτοφάλτου.

Δ ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως δο ξα εν ν ψι

 ι στοις Θε και ε πι γης ει οη η νη εν αν θρω

 ποις εν δο κι α

Γ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ νου

 μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα οι στου μεν σοι δι

 α την με γα α λην σου δο ξαν

K ν ν οι ε Βα σι λευ ε που οα νι ε Θε ε

 Πατερ παν το κρα τορ Κυ οι ε Υι ε μο νο γε νες I

 η σου Χριστε ε και Α γι ον Πνευμα

K ν ν οι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ου ο

 Υι ο ος του Πα τρος ο αι αιρωντην α μαρτι i αν

 του κο σμου ε λε η σον η μας ο αι αιρων τας α

μαρτι ι ας του κο σμου

Π ρο σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με νος
εκ δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η μα

ας

Ο τι συ ει μο νος Α γι ος συ ει μο νος Κυ
ρι ος Ι η σους Χριστος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος α

μη ην

K αθ ε κα στην η με ραν εν λο γη σω σε και αι
νε σω το ο νο μα σου εις τον αι ω να και εις τον

αι ω να τον αι ω νος

K α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα αν
τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι η μα ας

E ν λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα
τε ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε

νον το ο νο μα α σου εις τους αι ω νας α μη ην

Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας κα

θα περηλ πι σα μεν ε πι σε ε

E ν λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ε δι δα ξο ον με τα
δι και ω μα τα σου (τρίς)

K ν ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η θης η μιν εν
γε νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η
σο ον με ι α σαι την ψυ χη ην μου ο τι η μα ρτον

σοι

K ν ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξο ον με του
ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε ος

μου

O τι πα ρασοι πη γη ζω ης εν τω φω τι σου ο

ψο με θα φω ως

P α ρα τει νον το ε λε ο οσουσου τοις γι νω σκου

σι σε

A γι ος ο Θε ος Α α γι ος Ι σχυ ρος Α γι
ος α θα να τος ε λε η σον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ

μα τι

K αι νυ ν υν και α ει και εις τους αι ω νας

τωναι ω νωνα μη ην

A γι ος α θα νατος ε λε η σονη μα ας

A Πα α α α γι ος ο Θε ε ε ος Δι A α α α

γι ι ι ο ος I σχν υ ν ρο ος Δι A γι ο

ος A θα α α α να α α α τος Δι ε ε λε

ε ε η η η σο ον η η μα α α α ας Δι

Καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ Προδρόμου.

Ἔχος Δι Θ

Π ρο φη τα και Προδρο με της πα ρου σι ας χριστ

α ξι ως εν φη μη σαι σε όκ εν πο ρο μενη μεις οι

πο θω τι μωντες σε στει ρω σις γαρ τε κρ σης και πα τρος

α φω νι α λε λυνται τη εν δο ξω και σε πτη σο γεννη

σει σει και σαρ κω σις Υι ου τρ Θε ου κο σμω κη

Ϙντ̄ τε ται αι αι

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

΄Ηχος Νόμος Νη 2

Κυρι ε Ε λε ε η σον θλ
 Κυρι ε Ε λε ε ε η σον ρ
 Κυρι ε Ε λε ε ε η σον Δ
 Κυρι ε Ε λε ε ε η σον Δ
 Κυρι ε Ε λε ε ε η η σον ρ
 Κυρι ε Ε λε ε ε ε η σον ρ

Άντιφωνον Α'. Ήχος β'. Ψαλμὸς Ια' (91).

΄Ηχος Δι Θ

Στίχ. α'. Άγαθὸν τὸ ἔξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ φάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὅψιστε. (Ια' 2)

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
 σω σον η μας Δ

Στίχ. β'. Τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ προώ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα. (Ια' 3)

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
 σω σον η μας Δ

Στίχ. γ'. Ὅτι εὕφρανάς με, Κύριε, ἐν τοῖς ποιήμασί σου, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιάσομαι. (Ια' 5)

T αις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
 σω σον η μας

Στίχ. δ. Ὁτι εὐθὺς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ. (**Ηα' 16**)

T αις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
 σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

T αις πρε σβει αις της Θε ο το ο κου Σω τερ σω
 σον η μα ας

Ο διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν.

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἄντιφωνον Β'. Ἡχος πλ. α'. Ψαλμὸς Ηβ' (92).

Στίχ. α'. Ο Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο· ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο. (**Ηβ' 1**)

S ω σον η μα ας γι ε ε Θε ου ο εν
 α

A γι ι οι οις θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λ8
 α

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἔστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται. (**Ηβ' 1**)

S ω σον η μα ας γι ε ε Θε ου ο εν
 α

A γι ι οι οις θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λ8
 α

Στίχ. γ. Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης, θαυμαστὸς ἐν ὑψηλοῖς δὲ Κύριος. (**Ηβ' 4**)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν
Α γι ι οι οις θαυ μα στος Δ ψαλλον τας σοι αλ λη λ8
γι α Δ
8 ι α

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν
Α γι ι οι οις θαυ μα στος Δ ψαλλον τας σοι αλ λη λ8
γι α Δ
8 ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἅγιῳ Πνεύματι.

K αι ννν και α ει καιεις τ8ς αι ω νας των αι ω
νων α μην Δ
O Mo vo γε νης Υι ος και Λο γος τ8 Θε ου α
θα να τος ν πα αρ χων Δ και κα τα δε ξα με νος
δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν Δ σαρ κω θη
ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου Δ και α ει
παρ θε ν8 Ma ρι ι ας Δ α τρε πτως ε ναν θρω πη

σας **ε** σταυ ρω θεις τε χρι στε ο Θε ος **Δ** θα να τω
 θα να τον πα τη η σας **ε** εις ων **ζ** της α γι ας Τρι
 α α α δος **Δ** συν δο ξα ζο ο μενος τω Πα τρι
 και τω Α γι ω Πνε ευ μα τι **ε** σω σον η μα α
 ας **Δ**

Ο διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

“Οτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. Ἡχος β'. Ψαλμὸς Κδ' (94).

Ἡχος **Ι** Δι - θ

Στίχ. α'. Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ
τῷ Σωτῆρι ἡμῶν. (Κδ'1)

Προ φη τα και Προ δρο με της πα ρου σι ας χρι στας **ε**
 α ξι ως εν φη μη σαι σε 8κ εν πο ρο μενη μεις οι
 πο θω τι μων τες σε **ε** στει ρω σις γαρ τε κα σης και πα τρος
 α φω νι α **Δ** λε λυν ται τη εν δο ξω και σε πτη σο γεν νη
 σει **ε** και σαρ κω σις Υι ου τρ Θε ου κο σμω κη ρυτ τε

ται **Δ**

Στίχ. β'. Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει καὶ
ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν αὐτῷ. (Κδ'2)

Προ φη τα και Προ δρο με της πα ρου σι ας χρι στας **ε**
 ρο φη τα και Προ δρο με της πα ρου σι ας χρι στας **ε**

α ξι ως εν φη μη σαι σε 8κ εν πο ρ8 μεν η μεις οι
 πο θω τι μωντες σε 6 στει ρω σις γαρ τε κ8 σης και πα τρος
 α φω νι α 8 λε λυνται τη εν δο ξω και σε πτη σ8 γεν νη
 σει 6 και σαρ κω σις γι ου τ8 Θε ου κο σμω κη ρυτ τε
 ται 8

Στίχ. γ. Ὅτι Θεὸς μέγας Κύριος καὶ βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν. (Κδ3)

Προ φη τα και Προ δρο με της πα ρου σι ας χριστ8 6
 α ξι ως εν φη μη σαι σε 8κ εν πο ρ8 μεν η μεις οι
 πο θω τι μωντες σε 6 στει ρω σις γαρ τε κ8 σης και πα τρος
 α φω νι α 8 λε λυνται τη εν δο ξω και σε πτη σ8 γεν νη
 σει 6 και σαρ κω σις γι ου τ8 Θε ου κο σμω κη
 ρυτ τε ται αι αι 8

Ἄχος Δι Θ

Δε εν τε προ σκυ νη σω μεν 8 και προ σπε ε σω ω
 μεν χρι στω ω ω ω ω 8 σω σον η μα ας γι ε ε
 Θε ου 8 ο εν Α γι ι οι οις θαν μα στο ο ο ο

Δ
ος

ὁ β' χορός:

Δ
ψαλλον τας σοι αλ λη λ8 8 ι α
Τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ Προδρόμου.

Ὕχος Δι θ

Προ φη τα και Προ δρο με της πα ρου σι ας χριστ8

 α ξι ως εν φη μη σαι σε 8κ εν πο ρ8 μεν η μεις οι
 πο θω τι μων τες σε στει ρω σις γαρ τε κ8 σης και πα τρος
 α φω νι α λε λυν ται τη εν δο ξω και σε πτη σ8 γεν νη
 σει σει και σαρ κω σις γι ου τ8 Θε ου κο σμωκη ρυτ τε
 ται

Εἶτα τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ Ἅγιου τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκια.

Δόξα.

Κοντάκιον τοῦ Προδρόμου.

Ὕπαρθένος σύμερον. Ὅχος Πα 9

Η προιν στει ει ρα ση με ρου Δ χρι στ8 τον
 προ δρο μον τι ι κτει q και αν το ος το πλη
 ρω μα Δ πα σης της προ φη τει ει ας ον περ γαρ Δ
 προ α νε κη η η ρυ ξαν Δ οι προ φη η ται q

τάς γ τον δη **δ** εν Ι ορ δα νη χει ρο θε τη **η**
 σας **q** α νε δει χθη Θε ου Λο ο ο γ⁸ **δ** Προ φη της
 κη ρυξ ο μ⁸ και Προ ο δρο ο μος **δ**

Καὶ νῦν.

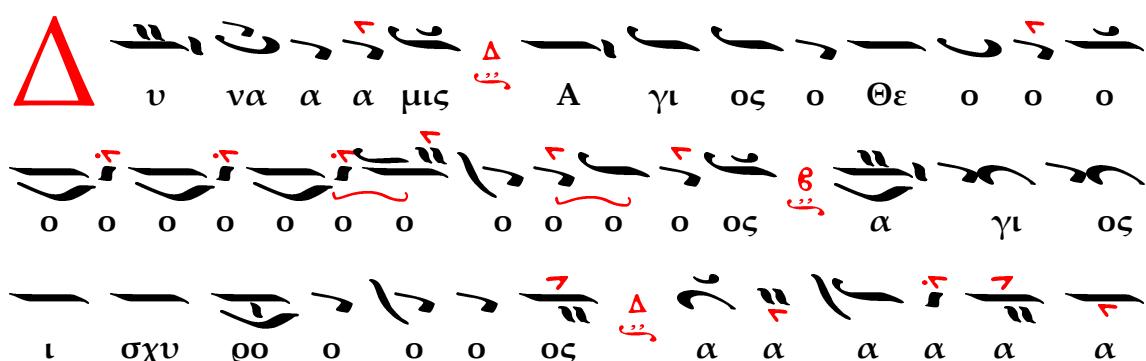
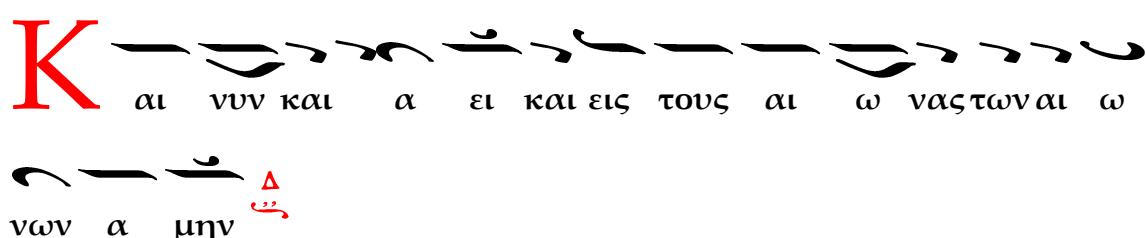
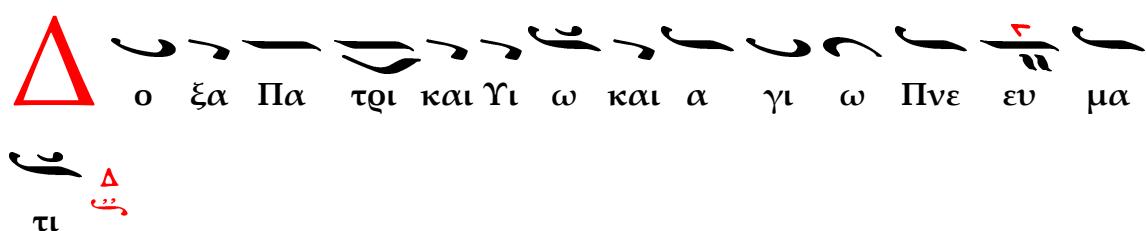
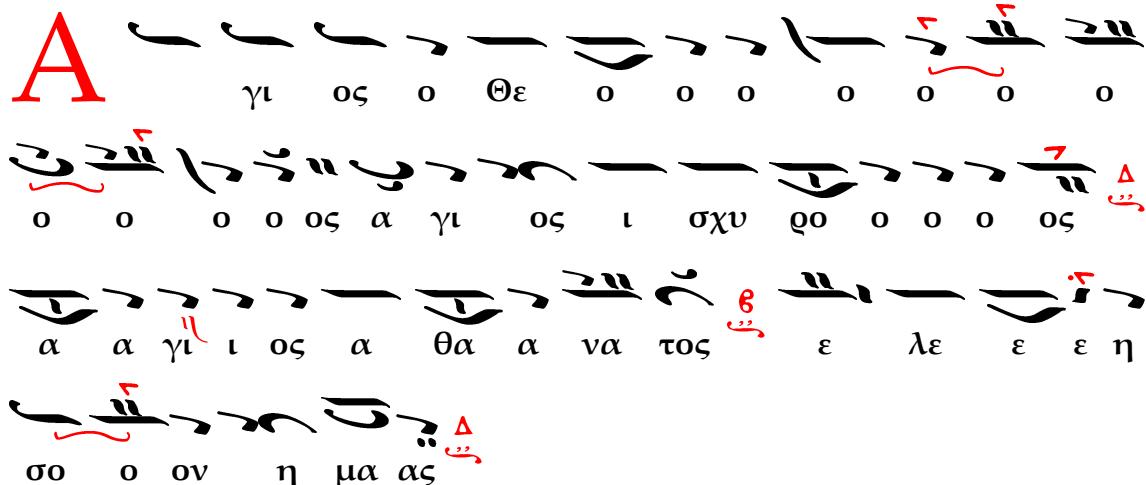
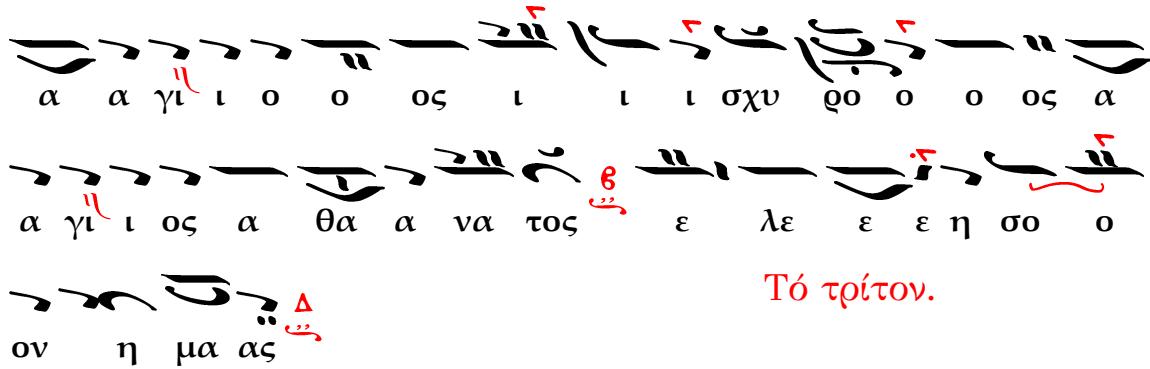
Ἄγχος Δι Θ

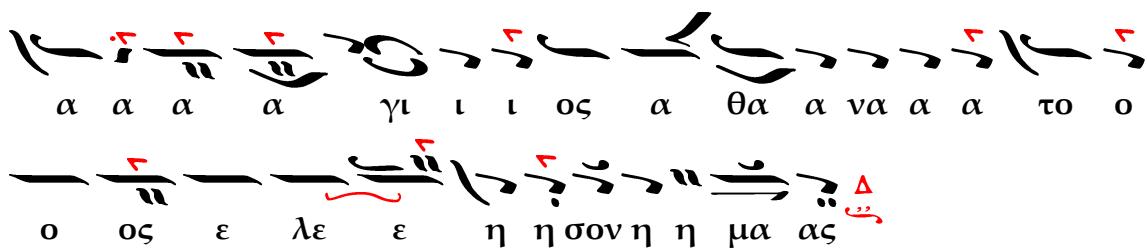
Προ στα σι α των χρι στι α νων α κα ται αι
 σχυν τε **Δ** με σι τει α προς τον Ποι η την α με τα
 α θε τε **β** μη πα ρι δης α μαρ τω λων δε η σε ων
 φω νας **Δ** α λλα προ φθασον ως α γα θη **Δ** εις την
 βο η θει αν η μων **Δ** των πι ι στως κραυ γα ζο ον
 των σοι **β** τα α χν νον εις πρε σβει ει αν **Δ** και σπευ
 σον εις ι κε σι ι αν **Δ** η προ στα τευ ου σα
 α ει **z** θε ο το κε των τι μων των **χ** σε **ε** ε **Δ**

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΓΥΜΝΟΣ

Ἄγχος Δι Θ

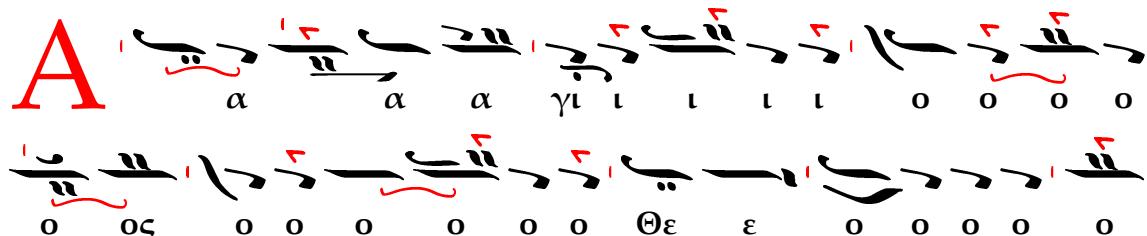
A α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος

Δύναμις τοῦ βήματος.

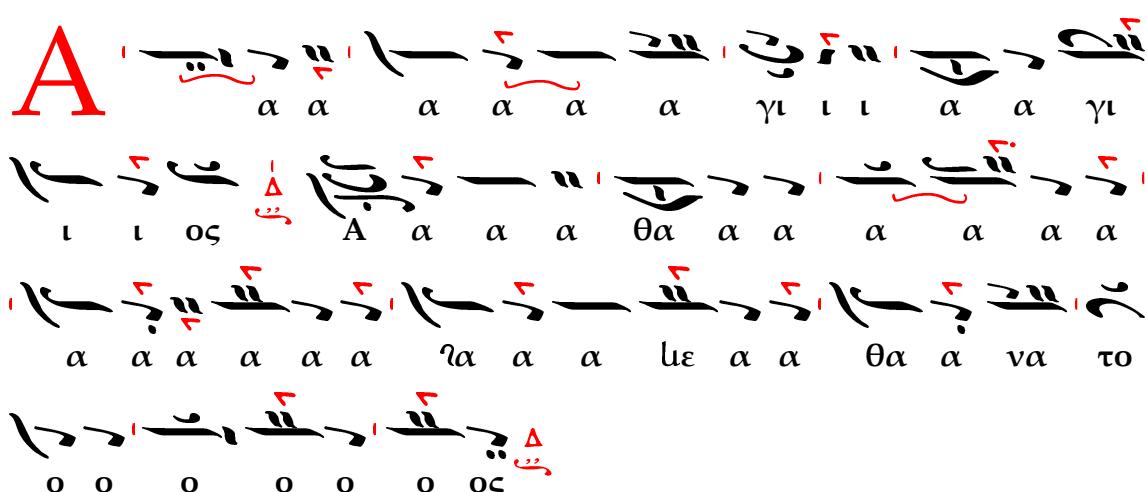
Ἦχος Ἀττικῶν

۰۵

۰۵

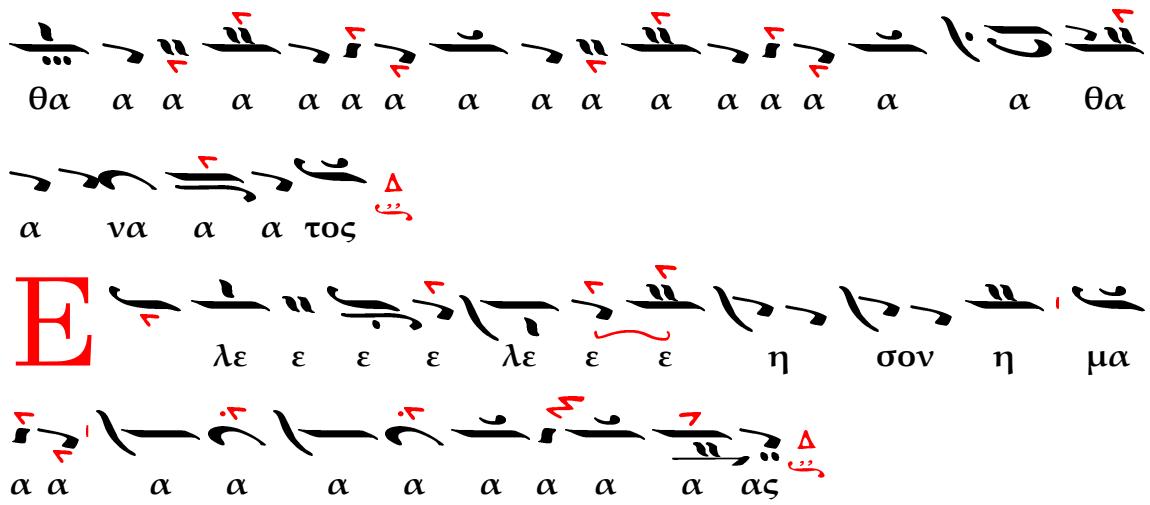
E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο

ον η η μα ας

“Ετερον ύπό Γεωργίου Κρητός († 1816)

Ὕχος ἡ Λιθός

N	ε ε ε ε Δν ν να α α μις	Δ
A	α α α α α α α α α α α	
	α α α α α γι ι ι ι ι ι ι	ζ
	ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι	
	ι α α α α α γι ι ο ο	
	ο ο ο ο ο Θε ο ο ο ο ο ο ο	
A	α α α α α α α α α α α	
	α α α α α γι ι ι ι ι ι ι	ζ
	ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι	
	ι α α α α α γι ο	
	ο ο ο ο ο σχν ο ο ο ο ο ο ο	
A	α α α α α γι ο ο ο ο ο ο	

Ἄπόστολον καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Προδρόμου.

Ἄπόστολος. Πρὸς Ῥωμαίους (ιγ' 11-14, ιδ' 1-4).

(Ζήτει αύτὸ τῇ Κυριακῇ τῆς Τυροφάγου.)

‘Ο ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβὶδ. Προκείμενον

·Ο διάκονος· Πρόσχωμεν.

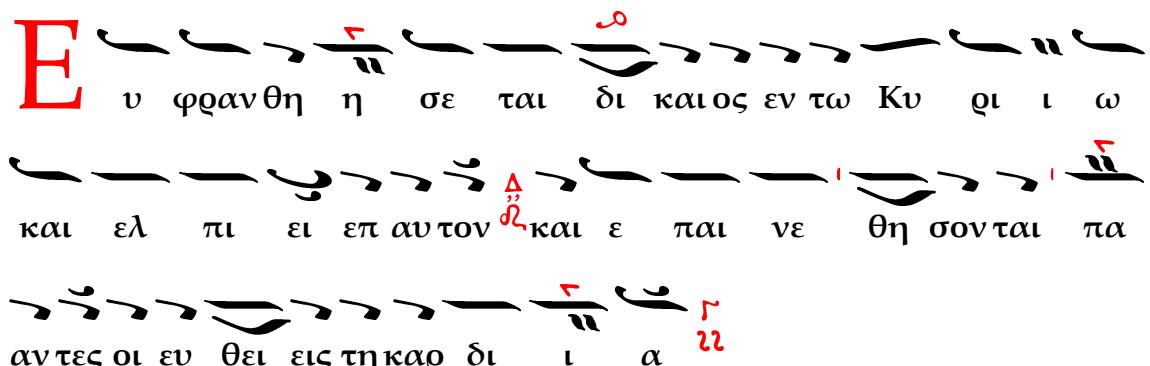
Ο ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Εύφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ Κυρίῳ καὶ ἐλπιεῖ ἐπ' αὐτόν, καὶ ἐπαινεθήσονται πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ. (ξγ' 11)

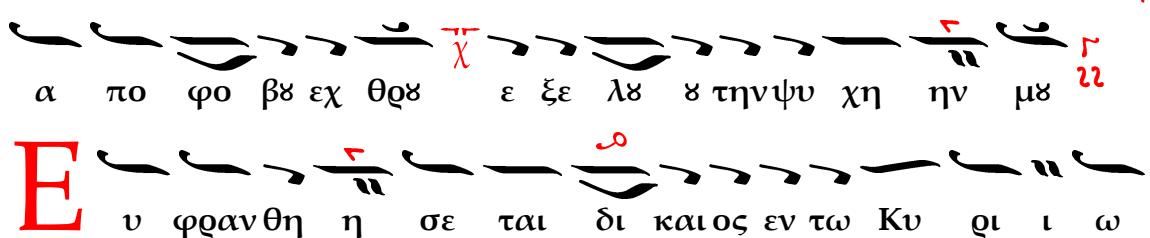
Στίχ. α'. Εἰσάκουσον, ὁ Θεός, τῆς φωνῆς μου ἐν τῷ δέεσθαι με πρὸς σέ, ἀπὸ φόβου ἔχθροῦ ἔξελοῦ τὴν ψυχήν μου. (**ξγ' 2**)

"Ἡ ὁ Φάλτης.

Ἔχος ἄντα Γα φ

χ Εἰσάκουσον, ὁ Θεός, τῆς φωνῆς μου ἐν τῷ δέεσθαι με πρὸς σέ **Δ**

και ελ πι ει επ αυτον ^Δ_Ω και ε παι νε θη σονται πα

αντες οι ευ θει εις τη καρ δι ι α ^Γ_Ω

χ'. Σκέπασόν με ἀπὸ συστροφῆς πονηρευομένων ^Δ_Ω α πο ^Γ_Ω

πλη θες ερ γα ζο με νων την α δι κι ι αν ^Ω_Ω

E ν φρανθη η σε ται δι καιος εν τω Κυ ρι ι ω

και ελ πι ει επ αυτον ^Δ_Ω και ε παι νε θη σονται πα

αντες οι ευ θει εις τη καρ δι ι α α α α ^Γ_Ω

‘Ο διάκονος· Σοφία.

‘Ο ἀναγνώστης·

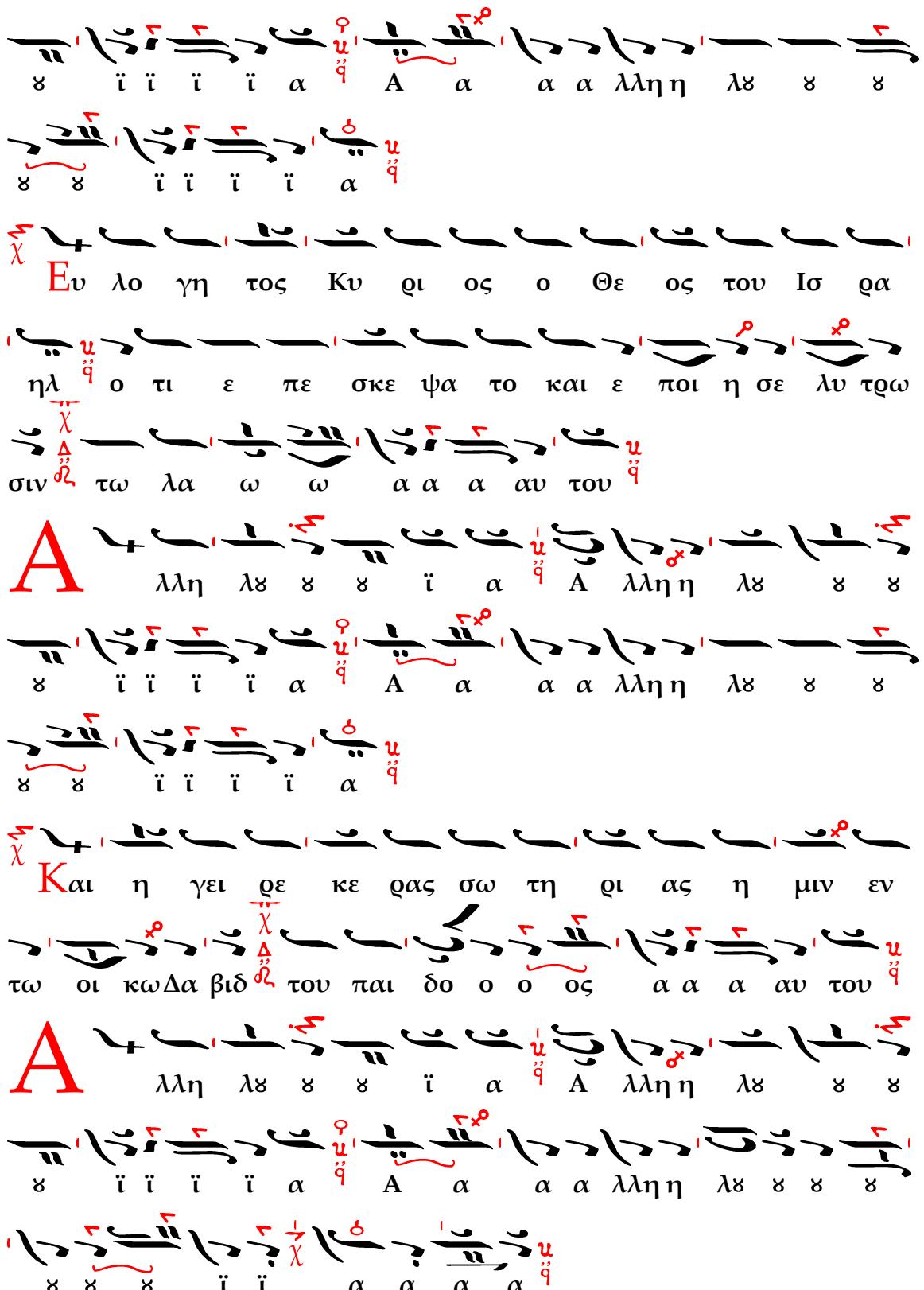
Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἄδελφοί, νῦν ἐγγύτερον ἡμῶν ἡ σωτηρία, ἡ ὅτε ἐπιστεύσαμεν. Ἡ νὺξ προέκοψεν, ἡ δὲ ἡμέρα ἥγγικεν. Ἀποθώμεθα οὖν τὰ ἔργα τοῦ σκότους, καὶ ἐνδυσώμεθα τὰ ὅπλα τοῦ φωτός· ὡς ἐν ἡμέρᾳ εὐσχημόνως περιπατήσωμεν, μὴ κώμοις καὶ μέθαις, μὴ κοίταις καὶ ἀσελγείαις, μὴ ἔριδι καὶ ζήλῳ, ἀλλ’ ἐνδύσασθε τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ τῆς σαρκὸς πρόνοιαν μὴ ποιεῖσθε εἰς ἐπιθυμίας. Τὸν δὲ ἀσθενοῦντα τῇ πίστει προσλαμβάνεσθε, μὴ εἰς διακρίσεις διαλογισμῶν. ‘Ος μὲν πιστεύει φαγεῖν πάντα· ὁ δὲ ἀσθενῶν λάχανα ἐσθίει. ‘Ο ἐσθίων, τὸν μὴ ἐσθίοντα μὴ ἔξουθενείτω· καὶ ὁ μὴ ἐσθίων, τὸν ἐσθίοντα μὴ κρινέτω· ὁ Θεὸς γὰρ αὐτὸν προσελάβετο. Σὺ τίς εἴ δὲ κρίνων ἀλλότριον οἰκέτην; Τῷ ίδιῳ Κυρίῳ στήκει, ἡ πίπτει· σταθήσεται δέ· δυνατὸς γάρ ἐστιν ὁ Θεός, στῆσαι αὐτόν.

Ἀλληλούϊα (γ). Ἡχος α'. Ωιδὴ Ζαχαρίου.

‘^Ωχος ^Λ_Ω Κε δ

A λλη λ8 8 8 ᾧ α ^Α_Ω λλη η λ8 8 8

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

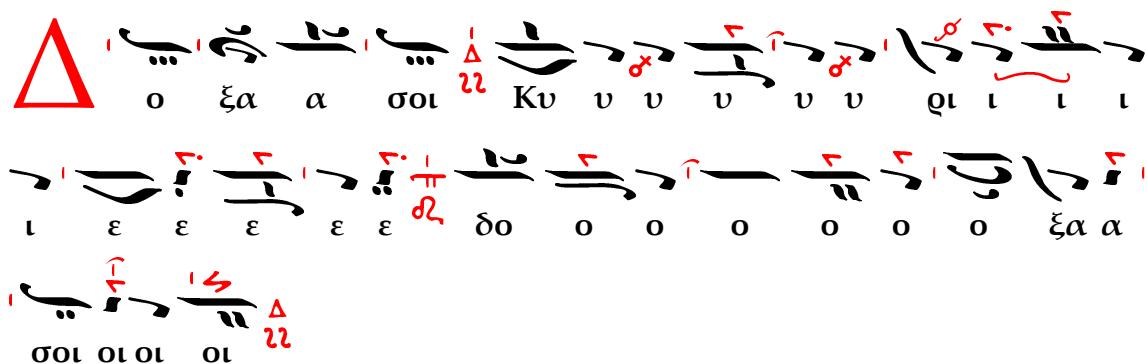
¹Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (α' 1-25, 57-68, 76, 80).

Ἐπειδήπερ πολλοὶ ἐπεχείρησαν ἀνατάξασθαι διήγησιν περὶ τῶν πεπληροφορημένων ἐν ἡμῖν πραγμάτων, καθὼς παρέδοσαν ἡμῖν οἱ ἀπὸ ἀρχῆς αὐτόπται καὶ ὑπηρέται γενόμενοι τοῦ λόγου, ἔδοξε κάμοὶ παρηκολουθηκότι ἄνωθεν πᾶσιν ἀκριβῶς καθεξῆς σοι γράψαι, κράτιστε Θεόφιλε, ἵνα ἐπιγνῶς περὶ ὧν κατηχήθης λόγων τὴν ἀσφάλειαν. Ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Ἡρώδου τοῦ βασιλέως

τῆς Ἰουδαίας ἵερεύς τις ὀνόματι Ζαχαρίας ἐξ ἐφημερίας Ἀβιά, καὶ γυνὴ αὐτῷ ἐκ τῶν θυγατέρων Ἄαρών, καὶ τὸ ὄνομα αὐτῆς Ἐλισάβετ. Ἡσαν δὲ δίκαιοι ἀμφότεροι ἐναντίον τοῦ Θεοῦ, πορευόμενοι ἐν πάσαις ταῖς ἐντολαῖς καὶ δικαιώμασιν τοῦ Κυρίου ἄμεμπτοι. Καὶ οὐκ ἦν αὐτοῖς τέκνον, καθότι ἡ Ἐλισάβετ ἦν στεῖρα, καὶ ἀμφότεροι προβεβηκότες ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν ἦσαν. Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ἱερατεύειν αὐτὸν ἐν τῇ τάξει τῆς ἐφημερίας αὐτοῦ ἐναντίον τοῦ Θεοῦ, κατὰ τὸ ἔθος τῆς ἱερατείας ἔλαχε τοῦ θυμιᾶσαι εἰσελθὼν εἰς τὸν ναὸν τοῦ Κυρίου· καὶ πᾶν τὸ πλῆθος ἦν τοῦ λαοῦ προσευχόμενον ἔξω τῇ ὥρᾳ τοῦ θυμιάματος. Ὡφθη δὲ αὐτῷ ἄγγελος Κυρίου ἐστὼς ἐκ δεξιῶν τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ θυμιάματος. Καὶ ἐταράχθη Ζαχαρίας ἴδων, καὶ φόβος ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτόν. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ ἄγγελος· Μὴ φοβοῦ, Ζαχαρία· διότι εἰσηκούσθη ἡ δέησίς σου, καὶ ἡ γυνή σου Ἐλισάβετ γεννήσει υἱόν σοι, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰωάννην· καὶ ἔσται χαρά σοι καὶ ἀγαλλίασις, καὶ πολλοὶ ἐπὶ τῇ γενέσει αὐτοῦ χαρήσονται. Ἐσται γάρ μέγας ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, καὶ οἶνον καὶ σίκερα οὐ μὴ πίῃ, καὶ Πνεύματος ἀγίου πλησθήσεται ἔτι ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ, καὶ πολλοὺς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐπιστρέψει ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτῶν. Καὶ αὐτὸς προελεύσεται ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν πνεύματι καὶ δυνάμει Ἡλίου, ἐπιστρέψαι καρδίας πατέρων ἐπὶ τέκνα καὶ ἀπειθεῖς ἐν φρονήσει δικαίων, ἐτοιμάσαι Κυρίῳ λαὸν κατεσκευασμένον. Καὶ εἶπε Ζαχαρίας πρὸς τὸν ἄγγελον· Κατὰ τί γνώσομαι τοῦτο; ἐγὼ γάρ εἰμι πρεσβύτης καὶ ἡ γυνή μου προβεβηκοῦσα ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῆς. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἄγγελος εἶπεν αὐτῷ· Ἐγώ εἰμι Γαβριὴλ ὁ παρεστηκὼς ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, καὶ ἀπεστάλην λαλῆσαι πρὸς σε καὶ εὐαγγελίσασθαι σοι ταῦτα. Καὶ ἴδοὺ ἔσῃ σιωπῶν καὶ μὴ δυνάμενος λαλῆσαι ἄχρι ἣς ἡμέρας γένηται ταῦτα, ἀνθ' ὧν οὐκ ἐπίστευσας τοῖς λόγοις μου, οἵτινες πληρωθήσονται εἰς τὸν καιρὸν αὐτῶν. Καὶ ἦν ὁ λαὸς προσδοκῶν τὸν Ζαχαρίαν, καὶ ἐθαύμαζον ἐν τῷ χρονίζειν αὐτόν ἐν τῷ ναῷ. Ἐξελθὼν δὲ οὐκ ἡδύνατο λαλῆσαι αὐτοῖς, καὶ ἐπέγνωσαν ὅτι ὀπτασίαν ἐώρακεν ἐν τῷ ναῷ· καὶ αὐτὸς ἦν διανεύων αὐτοῖς, καὶ διέμενεν κωφός. Καὶ ἐγένετο ὡς ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τῆς λειτουργίας αὐτοῦ ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ. Μετὰ δὲ ταύτας τὰς ἡμέρας συνέλαβεν Ἐλισάβετ ἡ γυνὴ αὐτοῦ· καὶ περιέκρυβεν ἑαυτὴν μῆνας πέντε, λέγουσα ὅτι οὕτω μοι πεποίηκεν ὁ Κύριος ἐν ἡμέραις αἷς ἐπεῖδεν ἀφελεῖν τό ὄνειδός μου ἐν ἀνθρώποις. Τῇ δὲ Ἐλισάβετ ἐπλήσθη ὁ χρόνος τοῦ τεκεῖν αὐτήν, καὶ ἐγέννησεν υἱόν. Καὶ ἤκουσαν οἱ περίοικοι καὶ οἱ συγγενεῖς αὐτῆς ὅτι ἐμεγάλυνε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ μετ' αὐτῆς, καὶ συνέχαιρον

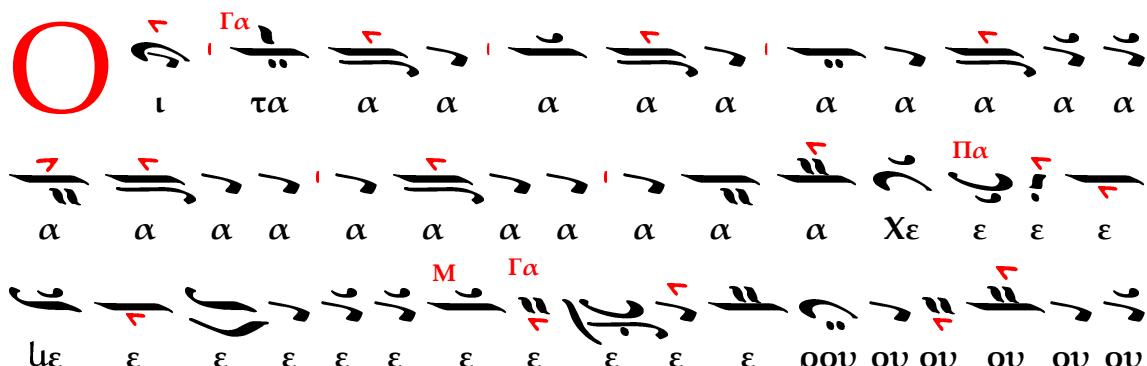
αὐτῇ. Καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὄγδόῃ ἥλθον περιτεμεῖν τὸ παιδίον, καὶ ἐκάλουν αὐτὸν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ζαχαρίαν. Καὶ ἀποκριθεῖσα ἡ μήτηρ αὐτοῦ εἶπεν· Οὐχί, ἀλλὰ κληθήσεται Ἰωάννης. Καὶ εἶπον πρὸς αὐτὴν ὅτι Οὐδείς ἐστιν ἐν τῇ συγγενείᾳ σου δις καλεῖται τῷ ὀνόματι τούτῳ· ἐνένευον δὲ τῷ πατρὶ αὐτοῦ τὸ τί ἀν θέλοι καλεῖσθαι αὐτόν. Καὶ αἰτήσας πινακίδιον ἔγραψε λέγων· Ἰωάννης ἐστὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ· καὶ ἔθαύμασαν πάντες. Ἀνεώχθη δὲ τὸ στόμα αὐτοῦ παραχρῆμα καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ, καὶ ἐλάλει εὐλογῶν τὸν Θεόν. Καὶ ἐγένετο ἐπὶ πάντας φόβος τοὺς περιοικοῦντας αὐτούς, καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ὁρεινῇ τῆς Ἰουδαίας διελαλεῖτο πάντα τὰ ὄγκατα ταῦτα, καὶ ἔθεντο πάντες οἱ ἀκούσαντες ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν, λέγοντες· Τί ἄρα τὸ παιδίον τοῦτο ἔσται; καὶ χειρὶ Κυρίου ἦν μετ' αὐτοῦ. Καὶ Ζαχαρίας ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἐπλήσθη Πνεύματος ἀγίου καὶ προεφήτευσε λέγων· Εὐλογητὸς Κύριος, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ, ὅτι ἐπεσκέψατο καὶ ἐποίησε λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ. Καὶ σὺ, παιδίον, προφήτης ὑψίστου κληθήσῃ· προπορεύσῃ γὰρ πρὸ προσώπου Κυρίου ἐτοιμάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ. Τὸ δὲ παιδίον ηὔξανε καὶ ἐκραταιοῦτο πνεύματι, καὶ ἦν ἐν ταῖς ἐρήμοις ἔως ἡμέρας ἀναδείξεως αὐτοῦ πρὸς τὸν Ἰσραήλ.

Ἡχος ἵν Δι

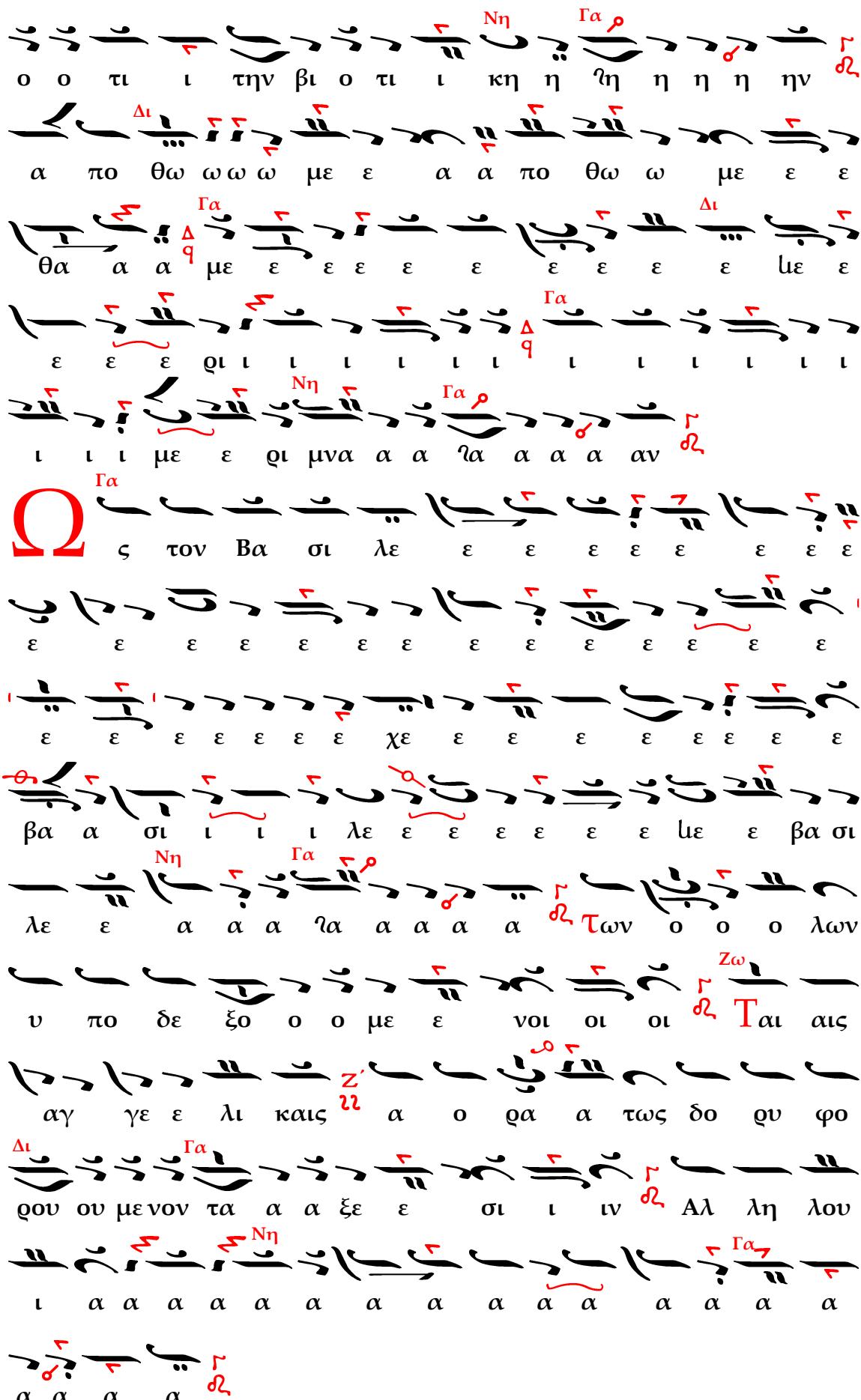
Γρηγορίου Πρωτοψάλτου. Ἡχος γ'. Γα.

Ἡχος ἡ Γαρ

ου ου ου ου χε ρου ου βι ι ι ι ι μι μν ν
 ν ν ν ν ν ν ν ν ν ν στι ι κω ω
 ως ει κο νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ζο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ει
 κο νι ι ζον τε ε ε λε ε ε ε ες και αι αι
 αι αι αι αι αι χαι αι αι αι αι αι αι αι αι
 αι αι αι αι αι τη η η η η η η η η η η η
 και τη ζω ω ω ο ο ο ο ποι οι ω ω π η Τρι
 α α α α α α α α α α α α α α τρι
 α α α α α α α α α α α α α α τρι α
 α α α δι ι ι ι ι ι ι τον τρι σα α α α
 α α α γι ι τον τρι σα γι ο ο ον π η η η
 ν ν ν ν ν ν ν ν ν ν ν μνον προ
 ο σα α α α α α α δο ο ο προ σα α δο ο ον
 τε ε ε λε ε ε ε ες μ η πα α α α α σα α
 α α αν τη η η η η ν βι ι ι ο ο ο ο ο

Nη **Γα**
Nη **Δι**
Γα **Δι**
Δι
Πα
M

Λειτουργικά, Ἰωάννου Ἀρβανίτη, Ἡχος Γα 2

K ν ρι ε Ε λε ε η σον **υ**

K ν ρι ε Ε λε ε η σον **χ**

K ν ρι ε Ε λε ε η η σον **υ**

K ν ρι ε Ε λε η σον **χ**

Π α ρα α σχ⁸ **Kv** ν ν ρι ε **υ**

Π α ρα σχ⁸ **Kv** ν ν ν ρι ε **υ**

Π α ρα α σχ⁸ **Kv** ν ν ρι ι ε **υ**

Π α ρα σχ⁸ **Kv** ν ρι ι ε **υ**

Π α ρα α σχ⁸ **Kv** ν ν ρι ε **υ**

Π α ρα σχ⁸ **Kv** ν ν ρι ι ε **υ**

Σ οι **Kv** ρι ι ε **υ**

K αι τω Πνευμα τι ι ι σ⁸ **υ**

Π α τε ε ρα γι ον και Α γι ον Πνε ε ευ

μα ρ Τρι α δα ο μο ρ ρ σι ο ρ ον και α
 χω ω ρι ι ι στον ρ

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἑνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἑνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Γίδον τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὅμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἀγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἄγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Γίδῳ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἀγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἑκκλησίαν. Όμολογῷ ἐν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰώνος. Ἀμήν.

* * *

E λε ρ ον ει ρη η η η νης θυ σι αν αι
 νε σε ρ ως ρ

K αι με τα τρ πνευ μα το ρ ος σρ ρ u

E χο μεν προς τον κυ ν ν ρι ι ον ρ u

A α ξι ο ρ ον και αι δι και αι αι ον ρ

A γι ος Α γι ος Α γι ος Ku ν ρι ος Σαββα
 ωθ πλη η οης ο 8 ρα νο ος και η γη της
 δο ο ο ξη ης σ8 Ω σαν να εν τοις ν
 ψι ι ι ζοις Ζ' εν λο γη με νος ο ερ χο ο με
 νος εν ο νο μα τι Ku ρι ι ι 8 Ζ' Ω σαν
 να α α εν τοις ν ψι ι ι ι ι ζοις Ζ'

A α α α μη η η η ην υ
A μη η η η η η η η η ην Ζ'

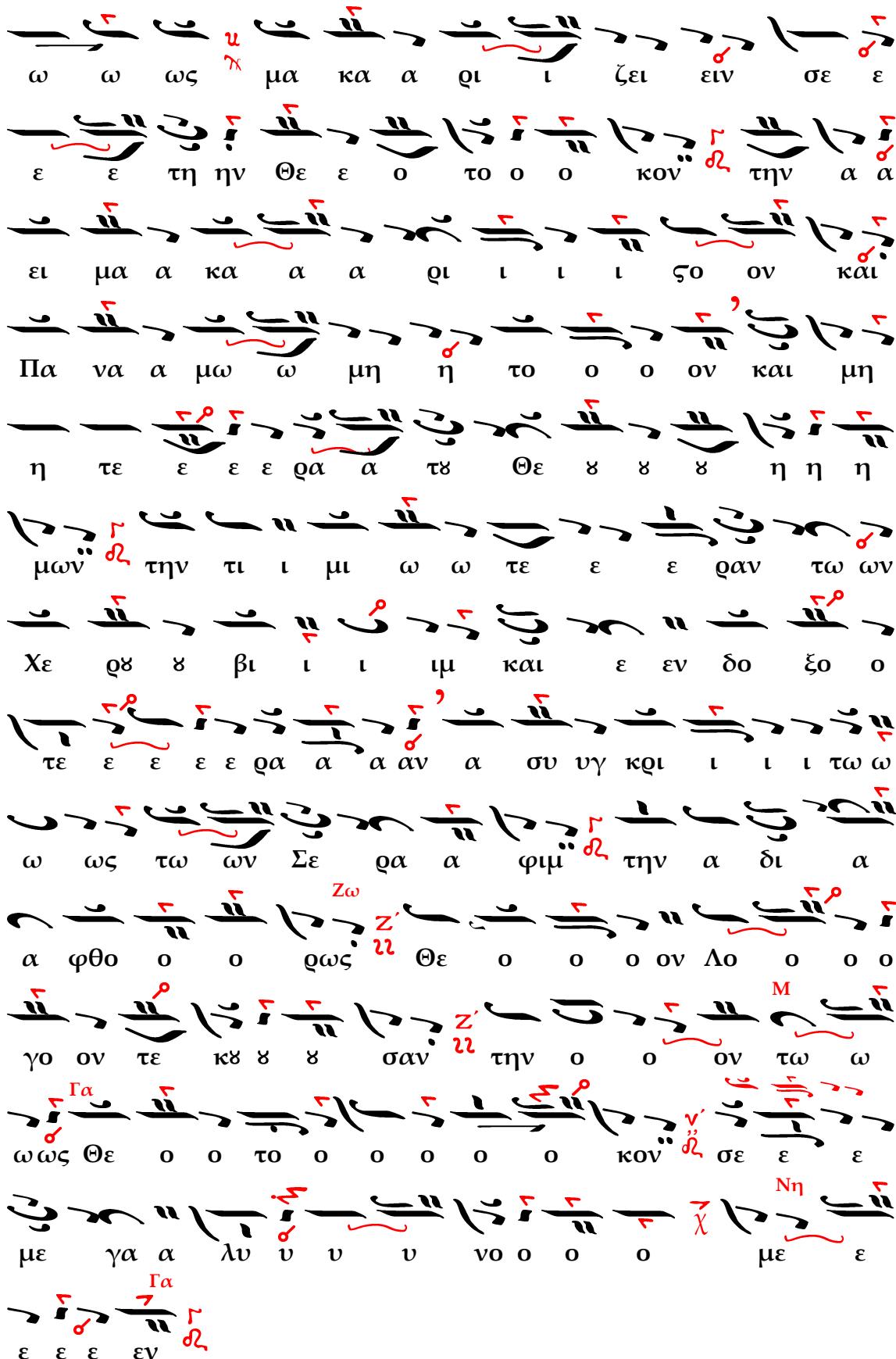
Σ ε ε ε ν μν8 8 8 8 μεν Ζ' σε Eu λο
 γ8 8 8 με ε ε εν Ζ' σοι εν χα ρι ζ8 8 8 με
 εν Ku ν ρι ε Ζ' και δε ο με θα α α
 σ8 8 ο Θε ο ος η η η μων Ζ'

Ἐτονίσθησαν τῇ κε' Ἰουνίου , α Υ Η η' ἐν Καφενείῳ «Λιστὸν» τῆς Κερκύρας.

I.A.

Ἄξιον ἐζί, παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου, Ἡχος Γα 2

A Γα ξι ι ον ε ε σιν ω ως α λη η θω ω

Ἐτονίσθη κε' Ἰουνίου , α^{Γα} Η γ' ἐν τῷ ἀεροδρομίῳ Κερκύρας.

I.A.

Ἄξιόν ἐστιν. Πέτρου Βυζαντίου.

Ἡχος ἵι Γα φ

A page from a Byzantine liturgical book featuring musical notation in neumes on four-line red staves, accompanied by Greek text and red rubrics.

The text is organized into several stanzas, each starting with a large red initial letter (e.g., Α, Ε, Η, Π, Κ). The neumes are represented by black strokes of varying lengths on the staves. Red rubrics are used to highlight specific words and musical features, such as the word "μη" (μη) which appears multiple times in red. The Greek text is written below the staves, with some words in red. The notation is typical of Byzantine chant notation.

Εἰς μνημόσυνον, κύρο Πέτρου Μπερεκέτη
(ἐξηγγήσις Ἰωάννη Ἀρβανίτη, Ε.Β.Ε 2627, 195)

Ἡχος ἡ Γα ω

Ὕχος Δι Θ.

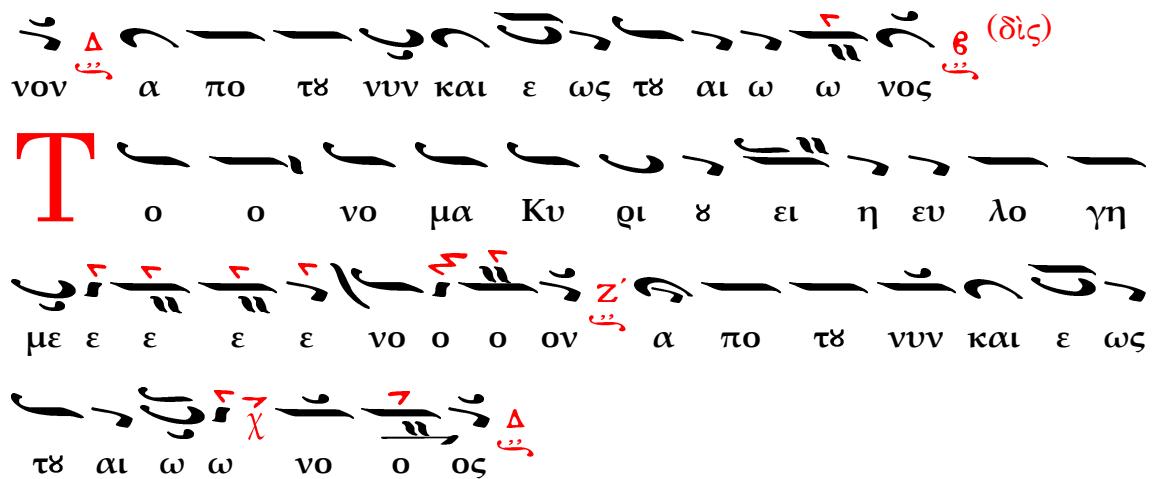
Eι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο
μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον εν ρο μεν πι ζιν α λη
θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ ν8 8 8 8ν
τες ε αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ὕχος Δι Θ.

Pλη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε
ως σ8 Κυ ρι ε ο πως α νν μνη σωμεντην δο ο
ξαν σ8 ο τι η ξι ω σας η μας των α
γι ων σ8 με τασ χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον
η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ ν νην σ8
Α λλη λ8 ii α Α λλη λ8 ii α Α λλη
λ8 ii α α α

Ὕχος Δι Θ.

χ Eι η το ο νο μα Κυ ρι 8 εν λο γη με

 νον α πο τά νυν και ε ως τά αι ω ω νος (δις)

T ο ο νο μα Κυ ρι 8 ει η εν λο γη

με ε ε ε ε νο ο ο ον α πο τά νυν και ε ως

τά αι ω ω νο ο ος